DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 114 | I Legislatura | Any 1982 (segon període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessions Plenàries núms. 53 i 54

Tingudes dimecres

17 de novembre de 1982

SUMARI

Sessió Plenària núm. 53. *La sessió s'obre quan manquen dos minuts per a les sis de la tarda, sota la presidència del M. H. Sr. Heribert Barrera. Atès el caràcter de secreta, no se'n fa la transcripció. El Ple hi pren els acords següents: aprovar la* ***liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions del 1982*** *(p. 3405); aprovar el* ***Pressupost del Parlament per al 1983*** *(p. 3405).*

La sessió s'aixeca a tres quarts de set de la tarda.

Sessió Plenària núm. 54. *La sessió s'obre a tres quarts i cinc minuts de la tarda sota la Presidència del M. H. Sr. Heribert Barrera.*

El M. H. Sr. President diu que, a petició de tots els Grups parlamentaris, s'ajorna el primer punt de l'ordre del dia: ***Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Col·legis Professionals*** *(p. 3408).*

El punt segon de l'ordre del dia és la ***Interpel·lació al Consell Executiu sobre el traspàs de serveis de la Seguretat Social a la Generalitat****. El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, en fa l'exposició (p. 3408). En nom del Consell Executiu, li respon l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 3408). L'I. Sr. Diputat li replica (p. 3409) i l'H. Sr. Conseller li respon (p. 3409).*

El punt tercer de l'ordre del dia és la ***Interpel·lació al Consell Executiu sobre el Pla d'Equipaments Especials****. El Diputat I. Sr. García, del G. Socialista, en fa l'exposició (p. 3410). En nom del Consell Executiu, li respon l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 3410). L'I. Sr. Diputat li replica (p. 3412) i l'H. Sr. Conseller li respon (p. 3412).*

El punt quart de l'ordre del dia és la ***Interpel·lació al Consell Executiu sobre el compliment de la moció referent a les inundacions de determinades comarques de Girona****. El Diputat I. Sr. Medir, del G. p. del PSUC, en fa l'exposició (p. 3412). En nom del Consell Executiu, li respon l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 3413) i l'I. Sr. Diputat li replica (p. 3414).*

El punt cinquè de l'ordre del dia és la ***Interpel·lació a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre la campanya francesa contra els productes espanyols i les seves repercussions****. El Diputat I. Sr. Franch, del G. p. de Centristes, en fa l'expo-*

Llista DSPCP

sició (p. 3415). L'H. Sr Conseller li respon (p. 3415) i l'I. Sr. Diputat li replica (p. 3415).

El punt sisè de l'ordre del dia és la ***Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre els gerents de l'àrea assistencial****.*

El Diputat H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC, en fa l'exposició (p. 3416). En nom del G. p. respectiu, defensen les esmenes que hi han presentat els Diputats I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3418), i García, del G. Socialista (p. 3418). Per fixar llurs posicions intervenen els Diputats I. Sr. Guillén, no adscrit (p. 3420); Panisello, del G. p. de Centristes (p. 3420), i Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3420). L'H. Sr. Espasa exposa la seva posició davant les esmenes presentades (p. 3422). El Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per una qüestió d'ordre (p. 3423).

Posat a votació el ***primer punt*** *de la Moció, es rebutja per 59 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 3423). Posat a votació el* ***segon punt****, s'aprova per unanimitat dels presents (p. 3423). Posat a votació el* ***tercer punt****, s'aprova per 80 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions (p. 3423).*

El punt setè de l'ordre del dia és ***Preguntes amb resposta oral****.*

El M. H. Sr. President diu que la primera, ***Pregunta al Consell Executiu sobre la inspecció de la Conselleria d'Economia i Finances en les Caixes d'Estalvis****, que ha de formular el Diputat I. Sr. Lucchetti, del G. p. del PSUC, s'ajorna a petició de l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 3423).*

La segona, ***Pregunta al Consell Executiu sobre la situació dels ex-presos polítics a Catalunya****, és formulada pel Diputat no adscrit I. Sr. Sánchez (p. 3424). Li respon l'H. Sr. Conseller de Justícia (p. 3424).*

La tercera, ***Pregunta al Consell Executiu sobre el Llibre Blanc de l'Ensenyament****, és formulada pel Diputat I. Sr. Planellas, del G. p. del PSUC (p. 3424). Li respon l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 3424).*

La quarta, ***Pregunta al Consell Executiu sobre l'estacionament davant la Residència Sanitària****, és formulada pel Diputat I. Sr. Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3425). Li respon l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 3425).*

La cinquena, ***Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament sobre el reingrés dels professors d'EGB****, és formulada pel Diputat no adscrit I. Sr. Hidalgo (p. 3426). Li respon l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament (p. 3426).*

La sisena, ***Pregunta al Consell Executiu sobre un curset per a formar membres d'equips documentals en vídeo****, és formulada per la Diputada I. Sra. Calvet, del G. p. del PSUC (p. 3427). Li respon l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (p. 3427). La I. Sra. Diputada li replica (p. 3427) i l'H. Sr. Conseller li respon (p. 3428).*

El M. H. Sr. President diu que les preguntes següents: ***al Consell Executiu sobre les accions que realitzarà en les comarques afectades per aiguats*** *i* ***al Consell Executiu sobre les mesures que prendrà per assegurar les comunicacions de les zones afectades pels aiguats****, que hauran de formular, respectivament, els Diputats I. Srs. Verdeny, del G. p. de Convergència i Unió, i Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana, han estat retirades (p. 3428). Així mateix, diu que, a petició de l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència, s'ajorna la pregunta novena,* ***Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Treball sobre quines gestions s'han fet amb l'INEM****, que ha de formular la Diputada I. Sra. Barenys, del G. Socialista (p. 3428).*

Finalment, la desena, ***Pregunta al Consell Executiu sobre el primer grup de la Central Nuclear d'Ascó****, és formulada pel Diputat no adscrit I. Sr. Sánchez (p. 3428). Li respon l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (p. 3429) i l'I. Sr. Diputat li replica (p. 3429).*

El M. H. Sr. President fa constar el dol de la Cambra per les pèrdues humanes causades pels aiguats en diverses comarques del nord de Catalunya i al Principat d'Andorra (p. 3429).

La sessió s'aixeca a dos quarts de deu i tres minuts del vespre.

Llista DSPCP

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 53

S'obre la sessió quan manquen dos minuts per a les sis de la tarda. Presideix el M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i per l'Oidor de Comptes.

Al banc del Govern seuen el M. H. Sr. President de la Generalitat i els H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia, d'Indústria i Energia i de Comerç i Turisme.

Ordre del dia

1. Aprovació de la liquidació del Pressupost del Parlament del primer període de sessions (art. 46.2.3 del Reglament).

2. Aprovació del Pressupost del Parlament per al propvinent exercici del 193 (art. 46.2.2.ª del Reglament).

D'acord amb l'article 60.3 del Reglament del Parlament, aquesta sessió té el caràcter de secreta i només se'n publiquen els acords adoptats, els quals es transcriuen tot seguit.

Liquidació del Pressupost corresponent al primer període de sessions

El Ple del Parlament debat la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període del primer període de sessions que ha presentat la Comissió de Govern Interior del Parlament. Finalment, d'acord amb l'article 46.3 del Reglament, pren l'acord següent:

«S'aprova la liquidació del Pressupost del Parlament de Catalunya corresponent al primer període de sessions del 1982 amb el detall que figura en l'annex.»

Pressupost del Parlament per al 1983

El Ple del Parlament, després de debatre el Dictamen de la Comissió de Govern Interior, en virtut del que estableix l'article 46.2 del Reglament, pren l'acord següent:

«1. S'aprova el Pressupost del Parlament de Catalunya per al 1983 per un total de 911.114.956 pessetes, amb el detall que figura en l'estat de despeses annex.

2. S'incorporaran al text articulat de la Llei de Pressupost de la Generalitat per al 1983 les Disposicions Addicionals següents:

Primera

La Comissió de Govern Interior del Parlament ha d'incorporar els romanents de crèdits del Pressupost del Parlament de l'any 1982 als mateixos capítols pressupostaris del Pressupost del 1983.

Segona

Les dotacions pressupostàries de la secció del Parlament de Catalunya s'han de lliurar en ferm i periòdicament a nom del Parlament, a mesura que aquest ho demani, i no seran subjectes a justificació.

Tercera

La Mesa del Parlament, d'acord amb la Comissió de Govern Interior, pot acordar transferències de crèdit entre conceptes de la secció pressupostària sense limitació, cosa que ha de fer avinent al Departament d'Economia i Finances.»

S'aixeca la sessió a tres quarts de set de la tarda.

Llista DSPCP

Llista DSPCP

ANNEX
A LA LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DEL PARLAMENT CORRESPONENT
AL PRIMER PERÍODE DEL 1982

Estat de situació del Pressupost
30 de juny de 1982

Concepte	Explicació de la partida	Consignació inicial	Altes	Crèdit definitiu	Compromès	Pagat	ident de gament	Crèdit disponible
111	Retribucions Diputats	261.100.000	1.303.011	262.403.011	131.013.568	131.013.568	—	131.389.443
112	Retribucions Funcionaris, nivells 1 a 4	34.224.437	—	34.224.437	12.796.109	12.796.109	—	21.428.328
113	Retribucions Funcionaris, nivells 5 i 6	11.103.890	—	11.103.890	4.731.398	4.731.398	—	6.372.492
114	Retribucions Funcionaris, nivells 7 i 8	14.855.820	—	14.855.820	5.632.124	5.632.124	—	9.223.696
115	Retribucions Funcionaris, nivells 9 a 11	41.468.700	—	41.468.700	15.262.346	15.262.346	—	26.206.354
127	Retribucions complementàries	4.518.120	—	4.518.120	1.001.772	1.001.772	—	3.516.348
141	Complement familiar	200.000	—	200.000	110.150	110.150	—	89.850
171	Càrrecs de confiança i complement productivitat	6.881.725	—	6.881.725	3.425.345	3.425.345	—	3.456.380
173	Altre personal	1.000.000	—	1.000.000	141.705	141.705	—	858.295
181	Assegurances socials	45.000.000	—	45.000.000	8.811.072	8.811.072	—	36.188.928
182	Quotes Mumpal	502.968	—	502.968	—	—	—	502.968
183	Altres règims de previsió social	600.000	—	600.000	525.482	525.482	—	74.518
211	Dotació ordinària per a despeses d'oficina	7.900.000	—	7.900.000	3.540.176	3.259.917	0.259	4.359.824
212	Subscripcions	200.000	—	200.000	125.050	93.200	1.850	74.950
222	Conservació i reparacions ordinàries, d'immoble	3.000.000	—	3.000.000	1.277.089	1.277.089	—	1.722.911
223	Neteja, calefacció, ventilació, enllumenat, aigua i altres despeses d'immoble	20.000.000	—	20.000.000	13.888.021	6.562.851	5.170	6.111.979
231	Serveis prestats per RENFE	300.000	200.000	500.000	314.141	314.141	—	185.859
233	Carburants, assegurances i altres despeses vehicles	2.000.000	—	2.000.000	164.858	161.258	3.600	1.835.142
234	Comunicacions	4.000.000	—	4.000.000	946.906	946.906	—	3.053.094
235	Altres serveis de transport	2.500.000	—	2.500.000	648.190	648.190	—	1.851.810
241	Dietes, locomoció i trasllats	400.000	—	400.000	603.376	603.376	—	(203.376)
251	Estudis i dictàmens per persones alienes	100.000	—	100.000	—	—	—	100.000
252.1	Publicacions	1.500.000	5.500.000	7.000.000	5.205.817	3.749.052	6.765	1.794.183
252.2	Relacions Públiques i Protocol	4.400.000	—	4.400.000	1.817.634	1.799.409	8.225	2.582.366
253	Biblioteca	500.000	—	500.000	274.444	203.700	0.744	225.556
254	Lloguer de fotocopiadores	2.000.000	—	2.000.000	923.926	923.926	—	1.076.074
256	Despeses menors	100.000	—	100.000	7.535	7.535	—	92.465
257	Servei d'informàtica	4.000.000	—	4.000.000	799.964	799.964	—	3.200.036
258	Vestuari	1.300.000	—	1.300.000	811.425	92.200	9.225	488.575
261	Conservació de maquinària i equip	2.000.000	—	2.000.000	864.370	834.076	0.294	1.135.630
271	Atencions del Parlament	1.000.000	—	1.000.000	39.150	39.150	—	960.850
291	Despeses imprevistes	500.000	—	500.000	114.400	114.400	—	385.600
431	Transferències per al Servei de Mossos d'Esquadra	1.000	—	1.000	—	—	—	1.000
471	Assignació als Grups parlamentaris	158.820.000	100.000	158.920.000	79.410.000	79.410.000	—	79.510.000
611	Adquisició de mobiliari	14.500.000	—	14.500.000	2.608.647	2.608.647	—	11.891.353
612	Adquisició de màquines i equip	10.500.000	—	10.500.000	337.410	251.429	5.981	10.162.590
621	Obres de condicionament de l'edifici	133.060.935	64.476.511	197.537.446	180.103.151	25.591.185	1.966	17.434.295
622	Adquisició de llibres	3.000.000	4.550.000	7.550.000	—	—	—	7.550.000
	Total pressupost 1982	799.037.595	76.129.522	875.167.117	478.276.751	313.742.672	64.534.079	396.890.366
01	Pendent del pressupost del 1981	52.999.471	—	52.999.471	52.999.471	29.669.970	23.329.501	—
02	Pendent del pressupost del 1980	6.800.000	—	6.800.000	6.800.000	—	6.800.000	—
		858.837.066	76.129.522	934.966.588	538.076.222	343.412.580		396.8 .366

L'Oïdor de Comptes,
Josep Maria Portabella

ANNEX
AL PRESSUPOST DEL PARLAMENT DE CATALUNYA PER AL 1983

ESTAT DE DESPESES

PRESSUPOST DE LA GENERALITAT
Resum General per Capítols, Articles i Serveis - P.2.

Departament o Secció: PARLAMENT DE CATALUNYA

Art.	DENOMINACIÓ	SERVEIS	Servei 01
	A) OPERACIONS CORRENTS		
	CAPÍTOL 1 - Remuneracions de Personal		
11	Retribucions bàsiques		97.619.394
12	Retribucions complementàries		4.444.136
13	Altres conceptes		
14	Complement familiar		100.000
16	Personal laboral		
17	Personal eventual, contractat i divers		8.474.434
18	Assegurances socials		47.348.235
19	Classes passives		
	TOTAL DEL CAPÍTOL 1		157.986.199
	CAPÍTOL 2 - Compra de Béns corrents i de Serveis		
21	Dotació ordinària per a despeses d'oficina		8.200.000
22	Despeses d'immobles		29.500.000
23	Transports i comunicacions		9.400.000
24	Dietes, locomoció i trasllats		1.000.000
25	Despeses especials per al funcionament dels Serveis		23.900.000
26	Conservació i reparacions ordinàries d'inversions (excepte edificis)		4.200.000
27	Mobiliari, equip d'oficina i altre material		2.000.000
28	Despeses de promoció		
29	Dotacions per a serveis nous		500.000
	TOTAL DEL CAPÍTOL 2		78.700.000
	CAPÍTOL 3 - Interessos		
31	De Deute representat per títols valors		
32	De bestretes i préstecs de l'exterior		
33	D'altres bestretes i préstecs		
34	De dipòsits		
	TOTAL DEL CAPÍTOL 3		—
	CAPÍTOL 4 - Transferències corrents		
42	A organismes autònoms administratius		170.630.000
43	A entitats territorials		
45	A organismes autònoms comercials, industrials o financers		
46	A empreses comercials, industrials o financeres		
47	A institucions sense finalitat de lucre		
48	A famílies		
	TOTAL DEL CAPÍTOL 4		170.630.000
	TOTAL OPER. CORRENTS		707.316.199
	B) OPERACIONS DE CAPITAL		
	CAPÍTOL 6 - Inversions reals		
61/69	Programes diversos		203.698.757
	CAPÍTOL 7 - Transferències de capital		
72	A organismes autònoms administratius		
73	A entitats territorials		
75	A organismes autònoms comercials, industrials o financers		
76	A empreses comercials, industrials o financeres		
77	A institucions sense finalitat de lucre		
78	A famílies		
	TOTAL DEL CAPÍTOL 7		—
	TOTAL OPER. CAPITAL		203.698.757
	RESUM		
	OPERACIONS CORRENTS		707.316.199
	OPERACIONS DE CAPITAL		203.698.757
	TOTAL GENERAL		911.014.956

Llista DSPCP

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 54

S'obre la sessió a tres quarts i cinc minuts de set de la tarda. Presideix el M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de la totalitat dels membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, Sr. Pitarch i la Lletrada Sra. Folchi.

Al banc del Govern seuen el M. H. Sr. President de la Generalitat i els H. Srs. Conselleres Adjunt a la Presidència; de Governació; de Cultura; de Sanitat i Seguretat Social; de Política Territorial i Obres Públiques; d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; de Treball; de Justícia; d'Indústria i Energia i de Comerç i Turisme.

Ordre del dia

1. Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Col·legis Professionals, de les esmenes i vots particulars reservats per a defensar davant el Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

2. Interpel·lació al Consell Executiu sobre el traspàs de serveis de la Seguretat Social a la Generalitat.

3. Interpel·lació al Consell Executiu sobre el Pla d'Equipaments Especials.

4. Interpel·lació al Consell Executiu sobre el compliment de la moció referent a les inundacions de determinades comarques de Girona.

5. Interpel·lació a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre la campanya francesa contra els productes espanyols i les seves repercussions.

6. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre els gerents de l'àrea assistencial.

7. Preguntes amb resposta oral.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió. Senyores i senyors Diputats, a la tribuna d'invitats hi ha en aquest moment el senyor Michel Plourde, professor de la Universitat de Montreal, President del Consell de la Llengua Francesa del Govern del Quebec. En nom del Parlament, li adreço la cordial salutació.

Modificació de l'ordre del dia

S'ha rebut una proposta signada per tots els Grups parlamentaris, sol·licitant d'excloure de l'ordre del dia d'aquesta sessió el primer punt : Discussió i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Col·legis Professionals, i, d'acord amb l'article 61, punt 4, del nostre Reglament, aquesta exclusió és possible si la Cambra hi està d'acord.

Les senyores i els senyors Diputats estan d'acord amb aquesta proposta de tots els Grups parlamentaris? *(Pausa.)*

Interpel·lació al Consell Executiu sobre el traspàs de serveis de la Seguretat Social a la Generalitat

Molt bé; doncs, aleshores, exclòs aquest punt de l'ordre del dia, passem al segon punt, que és la interpel·lació al Consell Executiu sobre el traspàs de serveis de la Seguretat Social a la Generalitat, que ha de formular el Diputat senyor Lluís García, del Grup Socialista. El senyor García té la paraula.

El Sr. GARCÍA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament, la interpel·lació que em toca de substanciar davant del Ple té com a punt de referència el Decret 1517/1981, publicat el 24 de juliol del mateix any en el *Diari Oficial de la Generalitat*, sobre traspàs de serveis a la Generalitat de Catalunya, en matèria de Seguretat Social, INSALUD i INSERSO.

Ja en una sessió informativa sobre política sanitària i traspàs vaig formular aquesta mateixa pregunta, en aquell cas al Conseller de Sanitat i de Seguretat Social; va respondre el senyor Secretari General Tècnic del seu Departament en una línia que era gairebé coincident amb les nostres posicions sobre un punt concret : hi ha un punt cinquè i un apartat b), que diu que, en el termini de sis mesos, s'ha d'elaborar un conveni que determinarà el procediment excepcional mitjançant el qual la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la legislació bàsica de l'Estat, podrà destinar els béns adscrits que se li adscriguin en el futur a usos diferents sempre que els nous siguin conformes amb els fins propis de la Seguretat Social.

Aquest punt podria tenir una interpretació molt diversa, que va ser contestada en aquella ocasió pel Secretari General Tècnic, en el sentit que nosaltres considerem que s'ha d'interpretar. El sentit és que aquests béns, en el cas que puguin ser desafectats, tancant-se, s'hauran de destinar precisament a aquest fi propi de la Seguretat Social. El cas és que també hi podria haver una altra interpretació, una interpretació molt més restrictiva des d'aquest punt de vista, que donés lloc a una total i absoluta incapacitat del Consell Executiu per a poder fer un reordenament de tota la política sanitària de Catalunya, per a poder, realment, planificar l'autèntica política sanitària des de Catalunya.

Per aquesta raó, a nosaltres ens hem sorprès que aquesta clàusula, aquest punt; posat al Decret de Traspàs podria ésser subjecte de diverses interpretacions, que d'aquest conveni, passats ja els sis mesos, no n'hem sabut veure la conclusió, i, per aquesta raó, formulem la interpel·lació que és exposada en el *Butlleti*, número 88.

Quins han estat els problemes, els compromisos, els motius pels quals no s'ha complert aquest termini per a l'elaboració d'aquest conveni Generalitat-Seguretat Social?

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL : Molt Honorable senyor President, il·lustres senyores Diputades i senyors Diputats, jo agraeixo a l'il·lustre senyor Diputat interpel·lant que em formuli aquesta pregunta —aquesta interpel·lació, amb més exactitud— en el Ple de la Cambra, perquè així em permetrà d'explicar molt breument, amb la mateixa brevetat amb què ell ha fet la pregunta, la nostra actitud en aquest sentit.

Jo voldria recordar, coincidint amb el que ha dit el senyor García, que l'acord de traspassos dels instituts assistencials de la Seguretat Social va ser pres per la Comissió Mixta a finals del 1980, quan era Ministre el senyor Oliart. Per una sèrie de

Llista DSPCP

circumstàncies, aquest acord, que va ser assumit pel Consell de Ministres en la reunió del 9 de gener del 1981, no fou publicat fins el dia 24 de juliol de 1981, i, efectivament, allà figura el paràgraf que ha recordat el senyor García, en el sentit que cal fer aquesta Comissió per a l'eventual modificació de la utilització dels béns de la Seguretat Social, en aquest cas, assistencials, transferits a la Generalitat.

Estic absolutament d'acord —li ho vam dir aquell dia en Comissió el Secretari General i jo mateix, i m'és plaent de repetir-ho avui— en el sentit que ell dóna a aquesta proposta, i, en aquest mateix sentit, nosaltres, diverses vegades, unes de paraula i finalment per escrit, en vista del silenci, hem requerit del Ministre de torn del Govern central que realment aquesta comissió es formés, per tal d'arribar a un acord que jo espero que no ha de ser difícil d'assolir.

Això es va demanar durant tot l'estiu de l'any 1981 —i vull recordar que l'afer de l'oli de colza en males condicions acaparava l'atenció de tot el país, i, no cal dir-ho, els neguits del senyor Ministre Sancho Rof en aquells moments—, però, veient que en això s'anaven escolant els dies, les setmanes i els mesos i això no passava, malgrat les constants reunions de treball que teníem amb representants del Ministeri, jo vaig escriure, abans que s'acabés el termini de sis mesos prefixat, al Ministre de Sanitat i Consum, que era aleshores el senyor Manuel Núñez, i aquí tinc còpia de la carta, que no llegiré, però, en fi, és una carta en la qual jo recordava aquest fet al senyor Ministre. Sí que llegiré, en canvi, la resposta que em va fer el senyor Manuel Núñez pràcticament un mes després, o sigui, el dia 15 de febrer, carta que va entrar al nostre Departament el dia 26 de febrer. Esgotat ja el termini de sis mesos previst per l'acord de transferències i el Decret publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat* i en el *Boletín Oficial del Estado*, el senyor Ministre de Sanitat i Consum em contesta amb una carta que llegeixo; diu :

«**Mi querido amigo, con**testo a la carta del 19 de enero próximo pasado, en relación con el convenio previsto en el punto c.5 del Real Decreto 1517/1981, de 8 de julio.

»Coincido con su apreciación acerca de la necesidad de proceder a su elaboración, y comprendo su interés en que la cuestión no se posponga. Me permito, sin embargo, señalarle que al tratarse de bienes de la Seguridad Social, cuya titularidad ostenta la Tesorería General, resulta imprescindible que en el grupo de trabajo que se constituya esté representado este servicio común.» És a dir, jo vull recordar —és obvi, però ho vull recordar— que hi havia hagut no solament un canvi de persones en el cap del Ministeri, sinó una divisió del que abans era el Ministeri de Treball, Sanitat i Seguretat Social, com havia arribat a ser en un moment determinat i que, per tant, una part havia passat a Sanitat i Consum, i l'altra part, Seguretat Social pròpiament dita, excepte l'Institut de la Salut, l'INSALUD, quedava dintre del Ministeri de Treball, que era un titular diferent. I acaba la carta del senyor Núñez dient : «Remito con esta misma fecha copia de su carta al Ministro de Trabajo y Seguridad Social, para que designe la persona de su Ministerio que ha de intervenir. Tan pronto como él me lo comunique, me pondré en contacto con usted para que el grupo de trabajo comience a funcionar.»

Així acaba, amb una salutació final, la carta del Ministre de Sanitat i Consum. I bé, jo a això només haig de fer un últim comentari, i és que el tema es troba en aquesta situació; que el tema, tal com diu el senyor Ministre, cau en bona part en les actuals competències del que és la Tresoreria General de la Seguretat Social, que està pendent de traspàs a la Generalitat, i, per tant, creiem que podrà ser enfocat d'una manera adequada en el moment en què en el nou Ministeri es reprenguin les converses per tal d'insistir en els traspassos, en la negociació dels traspassos de la resta de la Seguretat Social, és a dir, tant de l'INSS —Instituto Nacional de la Seguridad Social—, com de la Tresoreria i, eventualment, de la gerència d'informàtica.

Aquesta és la situació. Jo espero que, un cop constituït el nou Govern, començarem a tenir notícies sobre quin és el punt de vista del nou titular, que encara, en aquests moments, no sabem qui serà.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El senyor García desitja intervenir amb una rèplica?

El Sr. GARCÍA *(de l'escó estant):* Des de l'escó mateix perquè, d'alguna manera, la resposta del senyor Conseller de Sanitat difícilment podria ser una altra que aquestes gestions fetes amb diverses cartes dirigides també als diversos Ministeris.

Nosaltres, en el mateix debat de Comissió ja vam criticar la política de traspassos del Consell Executiu i, fonamentalment, la política de traspassos del Departament de Sanitat, el traspàs dels serveis assistencials, de la Seguretat Social i de l'INSERSO. Precisament aquesta clàusula que podria donar lloc a aquesta interpretació diversa, a aquestes dificultats enormes que podrien, si més no, introduir elements distorsionadors per al bon funcionament, no solament de la necessària planificació nova de la política sanitària de Catalunya, sinó aquest element de dependència constant, en aquest cas, amb l'organisme de la Seguretat Social, amb el Ministeri de Sanitat i Consum, amb el Ministeri de Treball i Sanitat.

Aquest és el raonament fonamental i difícilment es podria fer un altre tipus de gestió que la feta per a justificar, d'alguna manera, la no conclusió d'aquest conveni previst en el Decret de Traspassos.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller?

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL *(de l'escó estant)* : També molt breument, senyor President. D'un cantó, vull tranquil·litzar el Diputat interpel·lant en el sentit que, per ara, això no ens ha produït trastorns, m'atreviria a dir que ni petits ni grans. Evidentment, nosaltres estem d'acord —ja ho he dit abans— que, en tot cas, els edificis traspassats o les institucions assistencials traspassades han de seguir en la mateixa línia. El que sí que potser caldrà fer en algun cas és una reconversió, però una reconversió sectorial. No hi ha dubte que actualment hi ha massa llits de pediatria i maternals. Entenc que això no és obstacle perquè nosaltres ho fem.

D'altra banda, jo acabo dient que no voldria res més —i estic segur que el Diputat senyor García també ho voldrà— que l'entesa amb el nou equip que hi haurà al front d'aquest Ministeri o Ministeris —no sabem encara si seran un o dos—, doncs, sigui ben ràpida, ben profunda i que es puguin solucionar tots els problemes pendents.

Llista DSPCP

Moltes gràcies.

Interpel·lació
al Consell Executiu sobre el Pla d'Equipaments Especials

El Sr. PRESIDENT : Passem al punt següent de l'ordre del dia, que és la interpel·lació presentada també pel Diputat senyor Lluís A. García, del Grup Socialista, sobre el Pla d'Equipaments Especials.

Per al torn d'exposició, té la paraula el senyor García.

El Sr. GARCÍA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament, la següent interpel·lació va en relació amb un dels temes que ha ocupat aquesta Cambra més vegades de debat, més discussió i més propostes de resolució, no sempre —des del nostre punt de vista, des de la nostra posició política— ben complertes o complertes pel Consell Executiu.

En aquest cas, es tracta d'un debat que es va produir al llarg del debat extens del Pressupost de la Generalitat per a enguany, que finalment es va concretar en un anomenat Pla d'Equipaments Socials, l'objectiu fonamental del qual estava destinat, en la seva constitució, a la lluita contra l'atur.

En diverses reunions i per notícies de premsa, hem tingut l'oportunitat de conèixer el tractament que el Consell Executiu donava a aquest tema. Han sortit referències a nivell de comunicats de reunions del Consell Executiu on, precisament el Consell Executiu, diu que està en un procés d'elaboració del Pla d'Equipaments Socials, que està en un procés de projectes, d'estudis, etc.

Fonamentalment penso que el plantejament d'aquest Pla d'Equipaments Socials requeria, en aquest cas, un procés d'actuació del Consell Executiu, si més no, una mica més àgil. Penso recordar-los que som al mes de novembre, que l'exercici pressupostari acaba precisament el mes de desembre, i, per les notícies que tenim, vostès han d'entregar aquest Pla d'Equipaments Socials al Parlament per al seu coneixement; doncs, no, no el tenim. No sé en quin procés d'elaboració es troba, però el cas és que no el tenim. El coneixem, en aquestes alçades d'execució del pressupost del 82. Això, com a mínim, té unes conseqüències molt puntuals. Difícilment aquest Pla tindrà incidència, senyores i senyors Diputats, en la lluita contra l'atur amb aquest pressupost. Una altra vegada més, recordo que l'any passat, en el Pressupost del 81, el deute públic va ser —també en una interpel·lació que vaig formular davant de vostès— un dels temes que més es va endarrerir. El deute públic va arribar tard; nosaltres consideràvem que mal fet. Això són les incidències sobre, precisament, el tema de l'atur, el tema dels projectes que sembla que no existeixen, sembla que hi ha moltes dificultats en el Consell Executiu per a tenir projectes d'inversió pública, projectes d'inversió en les comarques i en les zones més afectades per la lluita contra l'atur. Aquesta és, ens dóna la sensació, la gran deficiència avui del Consell Executiu que, o no hi ha projectes o no comprenem el retard profund que es produeix entre l'aprovació, al mes d'abril, d'un pressupost, i al mes de novembre encara desconeixem, precisament, aquest Pla d'Equipaments Socials.

Aquesta és la raó fonamental : deixar constància davant de la Cambra que som al mes de novembre, que no coneixem el Pla d'Equipaments Socials, i difícilment es podrà lluitar contra l'atur amb projectes d'inversió al mes de novembre, quan queda un mes escàs per a la finalització d'aquest exercici pressupostari.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Consell Executiu té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : Senyor President, per a donar resposta a la interpel·lació que ha fet el Diputat senyor García potser caldria fer una breu anàlisi de com s'ha anat plasmant aquest Pla d'Equipaments.

En el mes de desembre del 81, quan el Consell Executiu va presentar al Parlament el Projecte de Llei del Pressupost per al 1982, no hi figurava —com tots vostès poden recordar— cap assignació, cap consignació específica, destinada al Pla d'Equipaments Socials. El 25 de febrer, la Comissió Mixta de Valoracions va acordar valorar els serveis traspassats a la Generalitat fins al 30 de juny de l'any anterior en un import superior en 7 000 milions de pessetes als que estaven consignats en els pressupostos presentats en aquest Parlament.

És des d'aquest moment que s'inicia, des de diferents Grups parlamentaris —i varen incidir en el tràmit parlamentari que va seguir aquest Projecte—, per tal que l'esmentat major ingrés, aquests 7 000 milions de pessetes, quedés reflectit en el Pressupost i es destinés a despeses de capital, especialment a inversions. I en aquest sentit en els *Diaris de Sessions* del Parlament trobem, per exemple, que el Portaveu del Grup parlamentari Socialista, en la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, manifesta que aquests majors recursos s'havien de dirigir vers la política inversora de la Generalitat —*Diari de Sessions*, sèrie C, número 25, pàgina 368; estalvio a les senyores i als senyors Diputats de llegir-los les expressions que va mantenir el Portaveu del Grup parlamentari Socialista.

El mateix criteri va mantenir el Grup Centrista, que va vincular aquests recursos a l'esmena que tenia presentada ja, d'altra banda, al Projecte de Llei de Pressupostos, la qual creava, en aquells moments, un Pla d'Equipaments Socials finançat inicialment amb el producte d'un major endeutament del previst en el Projecte de Llei dels Pressupostos. El fet d'haver-hi aquesta major dotació de 7 000 milions de pessetes va ser quan el Grup Centrista va recollir aquest augment en la valoració per tal d'adequar aquest Pla d'Equipaments Socials a aquest augment, i retirà la seva esmena.

El Conseller d'Economia i Finances va precisar en la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost el criteri segons el qual aquests majors recursos, és a dir, aquests 7 000 milions de pessetes de més que es poguessin obtenir com a conseqüència de l'acord de la Comissió Mixta de Valoracions, es destinessin a inversions reals, preferentment a altres necessitats no inajornables, i així consta en el *Diari de Sessions*, sèrie C, número 25, de 1982, pàgina 369. Aquests criteris coincidien, de fet, amb els que mantenien aquests Grups parlamentaris en altres ocasions reiterades, i, sobretot, amb la conveniència —va recordar— de no precipitar-se pel que fa a la disposició dels majors recursos que suposa l'acord assolit en les valoracions dels serveis, ja que ha de ser sancionat formalment per una llei de l'Estat —*Diari de Sessions*, sèrie P, número 98, de 1982, a la pàgina 2 833, i *Diari de Sessions*, sèrie C, número 25, pàgina 369. Recordo que la frase exacta és aquella que diu :

Llista DSPCP

«No diguis blat que no sigui al sac, i encara ben lligat», en contesta, em penso, a una pregunta, en la Comissió, del Portaveu del Grup Socialista.

Una vegada finalitzats els tràmits parlamentaris, tant en Comissió com en Ple, la Llei de Pressupostos de la Generalitat per al 1982 inclou —com el senyor Diputat del Grup interpellant pressuposa— un Pla d'Equipaments Socials dotat amb 7 000 milions de pessetes i sotmès a la regulació específica disposada en l'articulat de la Llei de Pressupostos. I què diu aquest articulat de la Llei de Pressupostos? Doncs, l'article 14 d'aquesta Llei determina les finalitats i els objectius a assolir d'aquest Pla d'Equipaments, que s'insereixen en el tema —com deia el senyor García— de la lluita contra l'atur, la instrumentació o el desenvolupament del qual serà fet a través del Consell Executiu. I diu una altra cosa, també, aquest articulat; a més dels objectius a assolir, diu els mitjans financers que han de donar virtualitat a aquest Pla. És aquest darrer punt, em sembla, el que requereix, avui, una especial atenció.

En l'apartat 5 de l'article 14, és a dir, el Pla d'Equipaments té uns objectius, però a més d'aquests objectius, senyores i senyors Diputats, diu com es finançarà, i això ho diu la Llei aprovada per aquest Parlament. L'apartat 5 de l'esmentat article 14 és el que vincula el finançament de l'aportació de la Generalitat al Pla a la llei de l'Estat que ha de sancionar l'acord de la Comissió Mixta de Valoracions, establint així la possibilitat, evident, d'un mitjà financer alternatiu, que consisteix en el producte d'un major endeutament del previst en el document pressupostari, en el supòsit que, per afectació dels recursos a finalitats específiques diferents a les del Pla, la llei aprovada per les Corts no permetés el seu finançament.

Dit amb altres paraules : l'apartat 5 de l'article 14 diu que aquest Pla, es farà a través del que els Pressupostos generals de l'Estat consignin, o bé si en la consignació del que els diuen els Pressupostos generals de l'Estat hi ha una variació respecte a la consignació en partides diferents, però sense minorar la quantitat, és a dir, hi ha una variació de partides, aleshores, es pot augmentar l'endeutament que aquest mateix Parlament va autoritzar el Consell Executiu a portar a terme en un altre article —em sembla que és l'article 14.5— de la mateixa Llei Pressupostària.

Actualment, el projecte assumit pel Govern de Madrid es troba dipositat en el Congrés dels Diputats, i, per tant, pendent de la decisió del nou Govern pel que fa al tràmit concret per tal de transformar aquella valoració en llei. Però, a més, el Projecte de Llei es troba seriosament amenaçat pel que fa referència al seu contingut, ja que va ser esmenat pel mateix Grup parlamentari que donarà suport a la propera legislatura al Govern de l'Estat, en el sentit, justament, de minorar la participació dels ingressos de l'Estat per al 1982 en 10 232 milions de pessetes i eliminar el finançament corresponent al 1981 dels serveis traspassats, per un import d'11 000 milions de pessetes. Total, sumats, són els 21 000 milions de pessetes.

Davant d'aquesta situació, seria, crec jo, irresponsable, per part del Govern de la Generalitat, instrumentar l'execució del Pla d'Equipaments Socials, ja que no disposa del mitjà financer que la Llei Pressupostària que aquí es va aprovar li donava com a tal. No disposa d'aquest mitjà financer que sustenta aquest Pla d'Equipaments. També seria irresponsable la contracció, fer-se càrrec d'una sèrie de despeses a finançar amb l'autorització per a endeutar-se més —figura prevista també en la Llei dels Pressupostos, article 14.5— per tres motius.

Un, el tercer, és conjuntural, és de nova creació, si volen vostès. En primer lloc, perquè és evident que només una interpretació forçada i discutible de la Llei que s'ha aprovat, en no haver-se produït una afectació diferent dels recursos als quals fa referència, per part del Govern de l'Estat, no hi ha hagut encara això, no existeix aquest fet, no existeix; és una cosa que tenim sobre la taula, i sobre la qual no sabem què passarà. En segon lloc, és evident, també —podem anomenar molts exemples, d'altres tipus d'institucions, no solament institucions autonòmiques, sinó institucions d'Administració local ben properes a nosaltres— que hi ha una dificultat molt grossa, seriosa, molt seriosa, que en aquests moments el mercat de capitals difícilment pot assegurar el finançament d'un nou increment de l'endeutament per sobre, ja, dels 10 000 —més els 2 000, els ho recordo, de l'Institut Català del Sòl; més els 5 000, també els ho vull recordar, dels Ferrocarrils de la Generalitat... Evidentment, no tenen res a veure amb el que és la institució del Govern de la Generalitat, però sí que són organismes autònoms, d'alguna manera, adscrits, i, per tant, estan ficats dintre del mercat de capitals.

I un tercer motiu, i aquest conjuntural; el primer, he dit una interpretació forçada de la Llei de Pressupostos, el segon, la dificultat que el mercat de capitals pugui acceptar aquest increment del deute, i el tercer, evidentment, que és possible que, malgrat totes aquestes dificultats del mercat de capitals, el Govern de la Generalitat hagi de venir a aquest Parlament per a demanar-los urgentment, i per a una finalitat molt concreta —i per a una finalitat, en aquests moments, d'una gran peremptorietat—, com són les riuades, el greuge de les inundacions, el fet que haguem de venir aquí amb un pla especial, també amb un nou endeutament, per tal de poder portar a terme tota la reconstrucció que, de moment, sembla que el Decret aprovat pel Govern no contempla que sigui finançat íntegrament per Madrid.

Per tant, és evident que aquests tres motius —ho repeteixo : la interpretació forçada de la Llei, jurídicament—; segon, la dificultat del mercat de capitals que té el Govern de la Generalitat i que tenen altres institucions de l'Administració local, molt properes a nosaltres, i que fins i tot en el context europeu tenen altres administracions —també en el context europeu en el mercat de capitals exteriors hi ha dificultats, en aquests moments, per a collocar el deute exterior—, i, tercer, el fet que, molt probablement, si no es troba solució per un altre costat, haurem d'acudir a vostès, forçosament també, per a demanar-los, amb un projecte de llei, el fet de l'endeutament per a fer front a aquestes necessitats de les inundacions que ha patit Catalunya recentment, ens fan pensar que seria un error anar avui a un increment d'aquesta responsabilitat.

Jo l'únic que li vull dir, de totes formes, al senyor García és que el Consell Executiu ha elaborat el desglossament de les actuacions del Pla d'Equipaments Socials, la normativa que ha de regir aquest Pla, que amb molt de gust jo estic disposat a ensenyar-li a vostè, aquesta normativa i aquest Pla, però que, en definitiva, si aquest Pla no tira endavant és perquè en aquests moments el Consell Executiu no sap si aquests 21 000 milions de pessetes, si l'esmena presentada pel Grup que donarà suport al nou Govern serà retirada, no serà retirada, es

Llista DSPCP

podrà finançar, no es podrà finançar. Per tant, pendents d'això, creiem nosaltres que, mentre les circumstàncies que impedeixen el seu finançament no siguin modificades o no siguin canviades, la seva aprovació en aquests moments, aquí, seria —crec jo— una irresponsabilitat del Consell Executiu.

Res més, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El Diputat interpel·lant desitja un torn de rèplica? *(Pausa)*. El senyor García té la paraula.

El Sr. GARCÍA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo crec que la intervenció de l'Honorable senyor Conseller de Política Territorial i Obres Públiques no ha aportat gaires coses noves, tot això que el Pla ha d'estar finançat en funció de les afectacions dels recursos derivats de la llei de l'Estat. Recordo que precisament va ser un debat monogràfic d'aquesta Cambra, que vam tenir abans de l'estiu. Ho sabíem, no gaire informació més. Però sí que ha fet una cosa que em sembla molt important. Ha fet una interpretació —des del seu punt de vista— de la possibilitat que aquest Pla es financiï a través del deute públic. Ell diu que no, que això és una interpretació forçada de la Llei de Pressupost d'aquest any, que és una interpretació que permet també l'altra interpretació, que precisament el Consell Executiu pugui fer això. Però jo no centraré el problema per aquí, aquest no és el problema pel qual he fet aquesta interpel·lació.

Vostè ha acabat la seva intervenció dient : «El Consell Executiu té una normativa elaborada de desenvolupament d'aquest Pla.» Jo els pregunto : vostès tenen projectes, vostès tenen projectes d'inversió? Recordo una sessió del Consell Executiu en la qual estava a punt d'acabar-se aquest Pla, el setembre, abans de les eleccions convocades, vostès tenien ja pràcticament elaborat aquest Pla. Els faré una petita rectificació, el Parlament no ha d'aprovar aquest Pla, el Parlament ha de conèixer aquest Pla, l'aprovació correspon al Consell Executiu.

És evident que si nosaltres sospitem que vostès no tenen projectes d'inversió, cosa que seria bastant greu, és difícil que vostès puguin aquí donar a conèixer el Pla elaborat pel Consell Executiu per a la lluita contra l'atur. Els llegiré l'apartat segon d'aquest Pla, que ja he dit que va destinat a la lluita contra l'atur, als treballadors sense subsidi, a través d'inversió. Vostè sap que els ajuntaments de Catalunya tenen projectes d'inversió fets, estan esperant, precisament, un pla d'aquest tipus que permeti tirar endavant aquests projectes d'inversió, que agafaria un conjunt de mà d'obra important. Els en llegiré el punt segon. Diu : «El Pla d'Equipaments Socials ha de tenir com a objectiu reduir els dèficits en infrastructura social, preferentment en aquells nuclis urbans o ciutats en què no sigui d'aplicació el Pla d'Obres i Serveis.» I això és fonamental, perquè per a la posició del Grup de Convergència i Unió i del Consell Executiu el Pla d'Obres i Serveis va destinat a un conjunt de municipis on la relació població aturada/població activa és molt inferior; aquest Pla va destinat fonamentalment a les comarques del cinturó industrial —independentment, senyor Conseller, de si s'ha fet l'afectació o no s'ha fet l'afectació, si els recursos poden venir del deute públic o no poden venir del deute públic, sempre dependent d'una interpretació determinada de la norma jurídica. En aquest cas, jo els pregunto si tenen plans d'inversió, per què no han presentat aquest Pla al Parlament, independentment d'aquesta famosa irresponsabilitat; no crec que sigui irresponsabilitat complir la llei, senyor Conseller; complir la llei, en aquest cas presentar al Parlament aquest Pla, i explicar les raons per les quals no es pot finançar, o no es pot portar a terme, però aquí hi ha uns terminis concrets. I vostè no ha complert aquests terminis concrets; explicarà que precisament no hi ha aquest problema de finançament, etc. A això podem trobar una solució, al que no podem trobar solució és si vostès no porten el Pla al Parlament.

El Sr. PRESIDENT : En torn de rèplica té la paraula l'Honorable senyor Conseller.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES : Senyor García, «qué buen vasallo si tuviera un buen señor», perquè, escolti'm, a mi em sembla una cosa molt clara. Vostè podrà analitzar el Pla amb els projectes i inversions. El problema no és un problema de tenir projectes, el problema és un problema de finançament d'aquest Pla, de diners, d'on surten les misses, senyor García, d'on surten les misses; aquests 7 000 milions, d'on surten. És aquest, és aquest el problema, i, aleshores, és evident que en el moment que nosaltres tinguem una resposta —que pot ser que hi sigui, aquesta resposta, i que sigui positiva— respecte a com arriben aquests 7 000 milions, aleshores jo crec que es pot fer aquest Pla i es pot tirar endavant.

Per tant, em sembla que és molt intel·ligent la seva defensa d'intentar demostrar l'incompliment, molt intel·ligent per part seva, però aquí hi ha una cosa : vostè no em contesta l'altra pregunta que jo li faig també, és a dir, escolti'm, els 21 000 milions de pessetes..., o no em rebat l'argument que jo li he donat, perquè aquest Pla, resulta que no hi ha manera de finançar-lo perquè hi ha un rebaixament de 21 000 milions de pessetes, senyor García, i això vostè ho sap, jo també ho sé, ho sap tota la Cambra, i, per tant, és evident que quan tinguem aquesta resposta, que jo espero que serà positiva, aleshores es podrà finançar aquest Pla.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre el compliment de la moció referent a les inundacions de determinades comarques de Girona.

El Sr. PRESIDENT : Passem al punt següent de l'ordre del dia, que és una interpel·lació al Consell Executiu, formulada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, sobre el compliment de la moció referent a les inundacions de determinades comarques de Girona. Per a exposar la interpel·lació, en nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, té la paraula el Diputat senyor Medir.

El Sr. MEDIR : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, amb una certa preocupació vaig a plantejar la interpel·lació del nostre Grup parlamentari sobre les inundacions que van ocórrer a determinades comarques de Girona, principalment al Baix i a l'Alt Empordà, el 16, el 17 i el 18 de febrer d'enguany, és a dir, fa ja deu mesos. I dic amb preocupació perquè aquesta interpel·lació, que es fonamenta en les mesures que aquest mateix Parlament havia aprovat, va ser plantejada el mes de setembre per mecànica parlamentària i pels esdeveniments polítics del país —la campanya electoral que ha disminuït el ritme de sessions de la nostra Cambra— es

Llista DSPCP

veu avui, quan, evidentment, el que hi ha sobre la taula, el que pesa, és la tragèdia d'un àmbit comarcal molt més ampli que el que va tenir els dies 16, 17 i 18 de febrer.

Nosaltres, per això, mantenim aquesta interpel·lació, de la qual els faré una petita història d'allò en què es basa, perquè ens sembla que hi ha hagut un incompliment pel Consell Executiu del que aquesta Cambra havia aprovat. Quan van ocórrer els fets de les inundacions de Girona del mes de febrer, el mateix Diputat que els parla va presentar una interpel·lació, que aleshores fou resposta per l'Honorable senyor Vidal i Gayolà, aleshores Conseller de Governació, i posteriorment en la Comissió 1 d'aquest Parlament es va veure la proposició no de llei que el Grup Socialista havia presentat al voltant del tema.

En síntesi, el que es va aprovar era, primer, la necessitat d'un inventari dels danys que s'havien ocasionat, fet a partir de la informació que podien donar els ajuntaments, i, segon, que s'elaborés un pla d'acció interdepartamental —i aquí hi ha una de les claus de l'assumpte— que fóra presentat en aauest Parlament, donat a conèixer en aquest Parlament, evidentment, havia de ser aprovat abans pel Consell Executiu de la Generalitat.

Bé, nosaltres vàrem donar suport a aquesta proposició no de llei, nosaltres hi vàrem participar, pensant que els problemes que s'havien plantejat en les inundacions de Girona del mes de febrer eren fonamentalment, en els primers moments, d'una desatenció, d'una manca d'atenció —aquest és un debat que ja vam tenir al seu dia, i que jo no voldria repetir ara—, i després un cert abandó, una certa descoordinació. I hem anat observant que en tots els fenòmens catastròfics naturals, inundacions, incendis, etc., hi ha aquesta certa descoordinació, sobretot des que són diverses les Administracions actuants. Aleshores es pretenia, sobretot, en aquesta proposició no de llei, i en la nostra participació activa en ella, coordinar, almenys, les Administracions a les quals tenim abast, és a dir, la Generalitat, des d'aquest Parlament, coordinant-la amb si mateixa, i que es fes un pla interdepartamental que, en allò que són competències pròpies de la nostra Generalitat, del nostre Consell Executiu, que ja té traspassades, fos una acció, repeteixo, coordinada, eficaç i al més ràpida possible.

Bé, nosaltres hem de dir que es va aprovar aquesta resolució el dia 1 d'abril de l'any 82, en la Comissió 1 d'aquest Parlament, repeteixo, i que, de fet, nosaltres tenim l'evidència que ni el punt 1 ni el punt 2 no s'han complert, almenys durant el que resta d'any fins el mes de setembre. A partir del mes de setembre les coses possiblement hagin canviat. Aquest és un objectiu de la interpel·lació : saber quan s'ha complert la part primera, que era recollir la informació dels ajuntaments, preguntar als ajuntaments quines pèrdues hi havia hagut, com es podien solucionar, quina era la seva opinió, una enquesta a través dels ajuntaments. Podria ser que després de la presentació de la interpel·lació s'ha anat realitzant, però, en tot cas, queda incomplerta la segona, que era elaborar aquest pla d'acció, aprovar-lo en el Consell Executiu i donar-lo a conèixer al Parlament.

Aquest és, doncs, un motiu de preocupació per a nosaltres, perquè no dubtem que hi hagi hagut intervencions aïllades, concretes, de determinats Departaments sobre la problemàtica sorgida d'aquelles inundacions, però en definitiva, el que es demanava, que era l'acció coordinada i l'acció d'impuls que havia d'exercir el Parlament i l'acció de control que tenia dret a exercir en funció de veure com funcionava l'atenció després dels desastres, dels estralls de les inundacions, això no és el que s'ha complert. Nosaltres pensem que si s'ha fet la recollida de dades ha estat massa tard, ha estat a deshora, i estem esperant encara aquest pla d'actuació.

És per això que nosaltres hem presentat aquesta interpel·lació al Consell Executiu, demanant com s'ha complert el punt primer; amb quines dades, sobretot, s'ha complert el punt primer, i si pensa el Consell Executiu presentar al Parlament el pla interdepartamental que es demanava, de cara a pal·liar els efectes de les inundacions.

Moltes gràcies, senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Governació.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, per donar resposta a la interpel·lació formulada pel Grup del PSUC, que acaba de defensar l'Il·lustre Diputat senyor Medir, sobre les inundacions que el mes de febrer tingueren lloc a diverses comarques de la província de Girona.

Com les senyores i els senyors Diputats saben, a través de la intervenció del meu antecessor davant aquesta Cambra, en una sessió plenària el dia 24 de març d'aquest any, els serveis dependents de la Conselleria de Governació, com els serveis dependents dels Departaments, fonamentalment, de Política Territorial i d'Agricultura, van efectuar immediatament sobre el terreny una sèrie d'actuacions orientades, en primer lloc, a assegurar la protecció i salvament de les persones i dels béns, i després a restablir en la mesura possible la normalitat en les comunicacions i en la vida ciutadana. No voldria, per tant, repetir el que havia explicat davant aquesta Cambra el meu antecessor, ni donar detalls de les actuacions de caràcter immediat que en aquell moment es varen dur a terme, i, per tant, em limitaré, en aquesta contestació al Diputat senyor Medir, a donar compte de les mesures que el Consell Executiu ha adoptat i pensa adoptar per donar compliment a la resolució del Parlament a la qual el senyor Medir ha fet referència.

En aquest sentit, he de manifestar que d'acord amb la resolució esmentada, i partint de la informació obtinguda sobre el terreny i la que posteriorment han facilitat els ajuntaments afectats, s'ha elaborat —i era un dels punts de la resolució— l'inventari dels danys ocorreguts als diferents municipis, un exemplar del qual tinc aquí, en aquest moment, i que lliuraré seguidament, immediatament, a la Mesa, complint, per tant, un dels punts de la resolució.

Aquest inventari suposa un volum total, també incloent-hi els danys produïts a carreteres, de 1 377 milions de pessetes, que es distribueixen de la manera següent : 810 milions de pessetes en carreteres, 248 milions de pessetes en béns afectes a serveis municipals, 260 milions de pessetes de danys a particulars i 59 milions de pessetes a altres entitats i organismes.

Les mesures adoptades o a adoptar, en funció d'aquesta avaluació de danys, es distribueixen de la forma següent. Pel que es refereix als 810 milions de carreteres, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha inclòs l'execució d'obres per un valor de 235 milions de pessetes en el pressu-

Llista DSPCP

post de 1982, i preveu una dotació de 575 milions de pessetes dintre del pressupost de 1983, cosa que permetrà finançar, per tant, la reconstrucció i la millora, en molts casos, de la totalitat dels danys en les carreteres afectades, perquè les dues quantitats que acabo d'esmentar, la del pressupost del 82 i la que es preveu per al pressupost del 83, representen exactament els 810 milions dels danys en comunicacions.

Una breu relació d'aquestes obres és la comarcal de Torroella a la Tallada, 200 milions de pessetes, pel 83; la de Girona-640, entre Ullà i Verges, 60 milions pel 83; la de Girona, entre Torroella de Montgrí i Parlabà, 45 milions de pessetes, pressupost del 82; la de Girona-633, entre Cervià i Sant Jordi Desvalls, 35 milions, 82; Girona-514, entre Cornellà i Medinyà, 95 milions, 82; Girona-533, entre Girona i el Perelló, 50 milions, 1983; comarcal 260, entre Castelló d'Empúries i Roses, 60 milions, 82; Girona-524, d'Olot a Banyoles, 240 milions, 1983; Girona-511, entre Terrades i Albanyà, 15 milions, 83, i, finalment, Girona-521, de comarcal 150 a Sant Joan de les Abadesses, 10 milions, 1983. El total són els 810 milions que representen els danys en carreteres i que es distribueixen en dos pressupostos, el del 82 i el del 83.

Pel que es refereix a Banyoles, que en el debat va sorgir com una població de les més afectades i en la qual en els primers moments almenys, la situació va presentar major gravetat, s'han adoptat amb càrrec al pressupost del 82 —per tant, aprovat per aquest Parlament— les següents actuacions.

Inclusió al Pla Addicional d'Obres i Serveis de 1982 de les obres de canalització de les aigües sobrants de l'estany per un pressupost de 56 410 000 pessetes, que és una obra a punt de contractar i que em sembla que és de la màxima importància per a resoldre el tema de les possibles inundacions de Banyoles.

I, en segon lloc, dins de l'actuació del municipi de Banyoles, també subvencions de la Direcció General d'Esports a diferents entitats esportives per un import total de 4 400 000 pessetes : 3 100 000 al Club Natació de Banyoles; 650 000 al Club Tennis Banyoles, i 650 000 al Club de Futbol Banyoles, tot això també dins del pressupost de 1982; i em sembla que aquests dos tipus d'actuacions vénen a restablir i a pal·liar els danys del municipi de Banyoles.

Tercera actuació, pel que es refereix a béns efectes a serveis de la competència municipal o provincial : els equipaments. Es considera necessari d'abordar les inversions, dintre del Pla d'Obres i Serveis de Catalunya, als ajuntaments —aquella llista, no limitativa d'ajuntaments afectats, que han sol·licitat fins ara la inclusió d'obres dins del Pla de 1983— pels imports que diré a continuació. I crec que s'ha de donar un tractament prioritari a l'inclusió al Pla de 1983 de totes aquelles que representin, o bé reparació dels danys causats per les inundacions, o bé que suposin mesures tendents a evitar la repetició dels danys. En aquest aspecte, els següents ajuntaments han demanat la inclusió en el Pla d'Obres i Serveis d'obres pels valors següents : Anglès, 28 742 000 pessetes; la Sallera de Ter, 7 812 000; Foixà, 12 000 000; Sant Gregori, 21 026 000 pessetes; Torroella de Montgrí, 9 214 000 pessetes; Cabanes, 6 866 000; Castelló d'Empúries, 8 278 000; Vilanova de la Muga-Peralada, 28 688 000; la Bisbal, 10 402 000; Figueres, 2 526 000; Riudarenes, 24 370 000; Pals, 1 122 000, i a això s'han d'afegir obres de la Diputació de Girona, per un total de 51 104 000 pessetes. Total, 232 milions de pessetes. Tot això equipaments, per tant, de tipus municipal i equipaments de tipus provincial, perquè aquí també hi afegim unes obres que no són pròpiament de la Generalitat, però que són de la Diputació de Girona.

El quart punt és el tema difícil que es refereix a danys a particulars, que bàsicament en aquelles inundacions del mes de febrer han estat en el terreny agrícola, i en aquest tema el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat ha ofert als agricultors afectats els auxilis econòmics que preveu el Reial Decret 1281, de 22 de maig, i que consisteixen en el següent : concessió de préstecs a deu anys, al 12% d'interès, per import del 70% de la inversió, i al mateix temps la concessió d'una subvenció equivalent al 30% del préstec, i en substitució d'aquesta modalitat de crèdit, els interessats poden acollir-se només a la subvenció renunciant al crèdit, i aleshores la subvenció passa a ser del 20% del total de la inversió, en lloc del 30% en la modalitat que he descrit anteriorment. Cal afegir a això, que el fons de reassegurança ha assumit els compromisos de les companyies asseguradores, havent satisfet ja en la major part dels casos als particulars que tenien assegurats els béns afectats les indemnitzacions corresponents. És a dir, el fons de reassegurances ha funcionat respecte a les companyies asseguradores pels danys als particulars. Fins ara, aquesta és l'acció feta en diversos Departaments. Si les disponibilitats pressupostàries ho permetessin, s'hi podrien afegir més accions; de totes maneres, coincideixo amb la introducció del senyor Medir —en aquests moments espero que dilluns tinguem una ampli debat sobre les recents inundacions que han assolat una gran part de Catalunya produint molt sovint danys de la mateixa naturalesa i alguns altres de majors— que tot plegat és d'un volum, evidentment, i aquí cal dir-ho, incomparablement superior. Qualsevol mesura que es pugui fer en aquest sentit requeriria la prèvia habilitació de les corresponents fonts de finançament, però jo crec que en aquests moments realment el que hem de fer és aplicar tots els nostres recursos a les recents inundacions.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Medir desitja replicar? El senyor Medir té la paraula.

El Sr. MEDIR *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President, de l'escó estant, molt breument. Efectivament, jo també estic d'acord amb les últimes paraules de l'Honorable Conseller; li agraeixo la informació que ens ha donat, però lamento haver de constatar que aquesta feina s'ha fet al final, que s'ha allargat excessivament el termini, i que estudiarem amb tot detall aquesta actuació que ell ens ha explicat aquí amb les xifres corresponents.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller desitja replicar? *(El senyor Conseller fa un gest negatiu.)*

Interpel·lació a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre la campanya francesa contra els productes espanyols i les seves repercussions

Passem, doncs, al punt següent de l'ordre del dia, que és la

Llista DSPCP

interpel·lació a l'Honorable senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre la campanya francesa contra els productes espanyols i les seves repercusions, que formula el Diputat Sr. Ramon Franch, del Grup parlamentari de Centristes.

El senyor Franch té la paraula per al torn d'exposició.

El Sr. FRANCH : Senyor President, senyores i senyors Diputats, tots sabem les dificultats que aquest estiu han passat principalment l'agricultura i el turisme amb els atacs dels agricultors francesos i aquí en aquest Parlament poc se n'ha parlat i tot són greus amenaces i greus pèrdues per als agricultors. Llavors fent ús d'allò que preveu l'article 123 del Reglament de la Cambra, formulo la següent interpel·lació al Conseller d'Agricultura. Aquest estiu, en la campanya d'agricultors francesos, sobretot en la zona del Midi, contra els productes agrícoles espanyols, s'ha produït l'execució d'actes, violències, contra els camions i mercaderies que transportaven, i fins i tot en alguns casos sobre les persones. Aquesta campanya ha estat d'una manera expressa contra els turistes que es dirigien a Espanya, a passar de les seves vacances; només cal pensar les jornades del somriure groc difós durant el mes d'agost. La situació de frontera de Catalunya amb França ha fet especialment sensibles aquestes desagradables situacions, malgrat que les reaccions han estat tímides, en general; no es poden oblidar algunes amb prou importància com la patrocinada per la Comunitat Autònoma Murciana, amb la col·laboració i amb la insistència del públic, de no consumir els productes francesos. És per això que aquest Diputat ha formulat la següent interpel·lació:

Ha pres consciència el Govern de la gravetat de la campanya francesa contra els productes espanyols de les seves repercusions específiques envers l'agricultura i el turisme català? I quines són les mesures que pensa prendre en relació amb aquests fets?

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a contestar la interpel·lació té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA : Senyor President, senyores, senyors Diputats, en primer lloc, senyor Diputat, voldria fer-li una consideració sobre aquests fets, d'indubtable vandalisme, succeïts en el Midi, però que només en són uns quants els responsables i no en són pas tots els francesos. No ho podem fer pagar massivament a la nació veïna, el fet que uns quants executen per la via més lliure de les vies, que és la via de la violència. Quant al que exposa a la interpel·lació, diu molt bé que la campanya era contra els turistes, fins i tot els francesos. Però, és realment que una campanya contra acostuma a donar d'una forma d'acció «bumerang», un resultat completament diferent del proposat. Jo faré esment a aquesta Cambra de l'informe passat per l'Honorable Conseller de Comerç i Turisme sobre l'augment de turisme d'enguany. Quant al nombre de vehicles entrats per l'autopista, l'any 81 varen ésser, el mes de juny, 94 599, aquest any han estat 103 927. El mes de juliol varen ésser 184 515, aquest any han estat 311 596. El mes d'agost de l'any passat, 246 721, enguany 239 766. El setembre 86 541, i enguany 89 485. Això dóna una xifra final de diferència d'entrada de vehicles, el que significa entrada de turistes, per a l'any 81, 612 376, i l'any actual, 744 774. I diré la xifra final de les entrades, no amb vehicle particular, sinó amb autocar i l'entrada d'autocars de l'any passat : varen ésser 12 422, enguany es porta ja la xifra de 15 353. En conseqüència, la campanya del «somriure groc» no va donar el resultat esperat.

D'altra banda, hem de tenir en compte que la campanya contra els productes agraris espanyols no és tan sols contra aquests, no és una acció particular i precisa contra els productes de la Mediterrània espanyola, sinó que els mateixos pagesos —a diferents llocs— han actuat contra els productes italians, país situat dintre la Comunitat Europea. En conseqüència, vol dir que aquesta temàtica, nosaltres l'hem de contemplar en el context de la competència de les produccions agràries mediterrànies, i no com un fet personalitzat, d'una fúria desfeta dels pagesos francesos del Midi contra la pagesia espanyola.

Això em porta, naturalment, a recordar a l'Il·lustre Diputat que les relacions exteriors són d'exclusiva competència de l'Estat i que ens consta, perquè nosaltres hi hem tingut contactes directes, que aquest ha fet les oportunes gestions quant al tema que ens preocupa, malgrat, potser sí, que hagin estat tímides, però és indiscutible que havien d'ésser considerades dintre del context de la nostra possible entrada al Mercat Comú Europeu. I ho demostra precisament el fet que les reaccions d'una banda han estat tímides, però que també d'altra banda ens han afectat de manera molt relativa l'increment, tant al nivell de Catalunya com al nivell d'Espanya, de les exportacions dels nostres productes a la resta d'Europa. Els nostres propòsits, indiscutiblement, ens condueixen a esperonar-nos en el sentit, jo diria, d'una relació tan directa com ja tenim i una pressió més intensa si és possible sobre el Govern de l'Estat per a intentar l'entrada més ràpida possible al Mercat Comú, que tal vegada ens deslliuraria una mica d'aquests fets. Però, d'altra banda, l'acció l'hem feta nosaltres sobre la nostra pròpia pagesia. I s'ha realitzat de la forma següent. S'ha realitzat amb una tramesa constant, durant tot l'any, de tècnics, i de tècnics acompanyant grups de pagesos a les zones de Montpelier, de Rennes, de Perpinyà, de Touluse, de Nîmes, d'Avinyó, San Remo, Cremona, Piazenza, etc., a fi de, d'una manera racional, a la vegada que democràtica, fer comprendre als pagesos veïns la necessitat que tenim d'entendre'ns. D'altra banda, no oblidem que la Comissió Europea que estudia el nostre ingrés a la Comunitat planteja alhora, ja d'una forma podríem dir bastant acceptable, els punts necessaris per al nostre ingrés a la Comunitat; i entre ells, vull destacar, perquè ens afecten directament, la necessitat de programes integrats per les zones mediterrànies, així com també l'augment d'ajuts a les zones menys afavorides. Crec que no cal fer esment de la resta d'accions que en aquest nivell s'estan fent, però que siguin precisament les normes civilitzades que ens donin la solució d'uns problemes que ens demostren a bastament les dificultats a què moltes vegades es veu abocada l'agricultura, així com els qui la practiquen, per suportar la marxa de l'economia europea.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Franch desitja replicar? *(Pausa.)*

El Sr. FRANCH : Bé, jo agraeixo molt les paraules del senyor Conseller d'Agricultura, però crec que el senyor Conseller d'Agricultura s'ha obert amb un programa que a mi no

Llista DSPCP

em satisfà com a agricultor. Primera, estem davant d'unes exportacions, i suposo que no oblidarà que Catalunya té molts cítrics per exportar, té moltes verdures per exportar i que, a més, l'acció que ha de fer de cara a França és una acció política perquè això no passi; és aquest el context. Suposo que el senyor Conseller d'Agricultura ha dit que van entrar molts turistes a Espanya. No serà per les pressions que es van fer, perquè, malgrat la mala fama que tenen les Cambres Agràries, van ser unes de les portadores que feien que no es consumissin productes francesos. Això, el Conseller d'Agricultura sap que a través de la Generalitat no s'ha fet, i que avui estem damunt d'unes exportacions de cítrics importants per a Catalunya —no voldria que s'ignorés que a Catalunya tenim molts cítrics per a exportar, en moltes zones—, i moltes verdures i, per tant, crec que ha de fer una acció política perquè això no ocorri i perquè s'esmeni una mica. Tot i amb això, en nom del nostre Grup, ens reservem les accions pertinents.

Res més i moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre els gerents de l'àrea assistencial

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller desitja replicar?

Passem, doncs, al punt següent de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre els gerents de l'àrea assistencial, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. En nom d'aquest Grup, per a la defensa de la moció, té la paraula el Diputat senyor Ramon Espasa.

El Sr. ESPASA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'article 103 i l'article 133 de la Constitució ens recorden que les Administracions públiques han d'actuar sempre amb submissió plena a la llei i al dret i que les Administracions públiques sols podran realitzar despeses d'acord amb la llei. Aquesta és una moció sobre un tema important —en la nostra opinió—, important políticament i que, desgraciadament, va entrar amb mal peu en aquesta Cambra, va entrar amb mal peu o intentava sortir-hi a través de la resposta de l'Honorable senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social quan en la seva resposta a la nostra interpel·lació i a tots els arguments que havíem donat —i que avui no repetiré a fi d'aportar-ne d'altres encara més convincents, espero, en la mateixa línia—, ens deia que, al cap i a la fi, aquesta era una qüestió de no massa importància, atès que s'havien destinat a aquesta actuació política 40 milions de pessetes i que, per deu persones contractades —esperant que la Cambra fes la divisió ràpida de 4 milions per persona—, això no justificava aquests escarafalls que feia un Diputat de l'oposició. El que el senyor Conseller no ens va dir —o no els va dir, i jo els ho recordo— és que aquests 40 milions primers, els de l'any 82 —veurem els altres—, eren per sis mesos de treball. Per tant, cal multiplicar aquest 4 de mitjana per 2 i ens sortiran 8 milions de pessetes.

El Molt Honorable President de la Generalitat percep, en concepte d'indemnització per les seves funcions, al voltant de 6 milions de pessetes anuals. L'Honorable Conseller de Sanitat i Seguretat Social percep, com a indemnització de les seves responsabilitats i funcions, 4 200 000 pessetes a l'any. El Ministre de Sanitat i Consum de l'Estat espanyol percep, també pels mateixos conceptes, 4 milions i mig, i, segons les notícies que tenim —perquè no hem tingut una informació fefaent de la mateixa Administració catalana—, entre aquestes persones contractades —o gerents, seguint la nomenclatura de l'Ordre—, almenys un d'ells cobra 12 milions de pessetes anuals. Jo no ho afirmo, jo dic el que se m'ha dit, perquè no he vist l'ordre de pagament —ordre que m'hauria agradat molt de veure, d'altra banda, com després ja exposaré.

L'altre dia se'ns va dir que aquests gerents, que primer havien estat contractats administrativament per l'Ordre primera de juny, per l'Ordre del 14 de setembre, passaven a ser contractats laborals i que, per tant, estaven perfectament dins de la normativa vigent aplicable, i el senyor Conseller ens va recordar que això s'havia fet en virtut de l'article 2.1 de l'Estatut dels Treballadors. Doncs bé, nosaltres hem de dir a tot això que aquesta normativa que s'ha invocat ha estat invocada erròniament, perquè l'Estatut dels Treballadors no preveu els contractes temporals —que sí que preveu l'Ordre—, i quan els preveu, que és el Decret del juliol del 82, aquesta temporalitat s'aplica solament a personal laboral en pràctiques, als aprenents, a dones amb càrregues familiars, a aturats o a minusvàlids. Creiem que aquesta limitació que estableix el Decret del juliol del 82, el Decret 1445, per acotar la possible temporalitat dels contractes laborals la durada indefinida dels quals garanteix l'Estatut dels Treballadors després del període de prova, estava mal invocada, i, per tant, en l'aspecte de la contractació temporal el que havia fet la Conselleria tampoc no s'ajustava al que és la normativa vigent. Però, de tota manera, això no és el més important.

També en una de les circulars de la Direcció General d'Assistència Sanitària de la Conselleria es feia referència a dos decrets com a origen parcial de la figura del gerent —concretament els Decrets 2081 i 2082 del 78—, ignorant aquesta Direcció General i, per tant, també la Conselleria, que aquests dos decrets estan derogats per sentència de la Sala quarta del Tribunal Suprem de l'abril del 82. Una altra falla de la normativa vigent, pel fet d'inspirar-se en la contractació d'aquestes persones o la creació d'aquesta figura.

També ens va dir el senyor Conseller que el pagament d'aquests contractes es faria sobre la base de la partida 172 del Pressupost —separat, recordo, gràcies a una esmena del nostre Grup parlamentari— de la Generalitat, partida 172, que està prevista per a personal eventual, laboral i divers. Però, senyor Conseller, personal de la Seguretat Social, i les figures dels gerents no estan tipificades en l'estatut jurídic del personal al servei de la Seguretat Social i, per tant, pot ser lògic, i pot semblar lògic, que a l'hora de desglossar aquest subconcepte, qui hagi de fer a dreta llei la intervenció es trobi davant d'un buit normatiu i no sàpiga com aplicar aquesta partida de despeses tipificada —40 milions—, però tipificada en 10 unitats i que això no li quadri dins del subconcepte.

Però, en definitiva, i el que és el nucli central de la nostra moció i el perquè la presentem, nosaltres creiem, i sostenim, que les dues ordres, tant la primera pel que feia a la previsió, o a la hipòtesi que era personal contractat administrativament, com la segona, que ens diu que el personal està contractat de forma laboral, són ilegals, són nulles de ple dret.

Em referiré a la segona, perquè ja ens va dir el Conseller que

Llista DSPCP

la segona modificava la primera i, per tant, estem en el supòsit que aquestes persones han estat contractades, ben contractades, a través d'un contracte laboral. Ja m'he referit al tema de la temporalitat, ja m'he referit al tema que no figuren en la tipificació de funcionaris al servei de la Seguretat Social i de personal al servei de la Seguretat Social, ara em referiré al perquè l'Ordre és manifestament il·legal i, per tant, nul·la de ple dret.

La Llei de Mesures Urgents de la Funció Pública, aprovada per aquest Parlament, diu, en l'article 1.2, que aquesta Llei no és aplicable al personal amb règim laboral. I diu la Disposició Addicional Segona d'aquesta Llei, aprovada per aquest Parlament : «La futura llei de la funció pública a Catalunya establirà els terminis i les formes d'accés del personal laboral que, en tot cas, s'ha de produir en el marc del compliment obligat dels requisits legalment establerts amb aquesta finalitat.» És a dir, una llei del nostre Parlament recorda a l'Executiu que per a fer contractació laboral s'ha d'atenir al que digui la normativa vigent, que —en aquest cas, d'aplicació supletòria— és la de l'Estat.

I quina és aquesta normativa vigent? Aquesta normativa vigent és la Llei de Funcionaris Civils de l'Estat, que en el seu article setè diu el següent : «Són treballadors al servei de» —estic traduint— «l'Administració civil els contractats per aquesta amb el dit caràcter, d'acord amb la legislació laboral que els serà plenament aplicable.» I això és el més important, senyores i senyors Diputats : el punt dos d'aquest article diu : «En tot cas, l'admissió de treballadors al servei de l'Administració civil haurà d'estar sempre autoritzada prèviament, reglamentàriament.» És a dir, per a poder contractar laboralment, l'Administració necessita una autorització reglamentària. I vostès poden dir : bé, potser és que això no ho sabia la Generalitat. Doncs no és cert. La Generalitat ho sabia, perquè en una altra ocasió, en ocasió de contractar laboralment personal laboral per a organismes autònoms transferits, el Decret 162/82, del 4 de juny, autoritza reglamentàriament, és a dir, el Consell Executiu va autoritzar reglamentàriament el Conseller de Governació —no ve al cas el Conseller—, però autoritza, prèviament, reglamentàriament a procedir a la contractació laboral de les vacants que hi havia en els organismes autònoms transferits a la Generalitat. És a dir, que la Generalitat ha aplicat una vegada bé la normativa vigent —és a dir : autorització reglamentària prèvia, abans de contractar laboralment—, i en el cas dels gerents d'àrea assistencials, senyores i senyors Diputats, aquesta autorització reglamentària no existeix. Per tant, tota l'Ordre és nul·la de ple dret.

Es podria dir, per analogia, que si això ho va fer un organisme autònom de l'Estat, potser seria aplicable a una entitat gestora de la Seguretat Social. Però els senyors de l'Executiu saben molt bé que no és el mateix un organisme autònom de l'Estat que una entitat gestora de la Seguretat Social. Per tant, l'analogia no val i, en tot cas, calia reproduir el que marca la Llei : autorització reglamentària prèvia del Consell de Ministres —en l'equivalent, Consell Executiu—, i aleshores s'obria el pas legal per a la possible contractació. Hauríem pogut estar d'acord o no en la forma de contractació, en el nivell de retribució, en la forma de selecció, etc., no en la funció —ja ho vaig dir al començament de la meva interpel·lació, quan vam dir que no estàvem en contra de la funció gerencial.

Per tant, senyores i senyors Diputats —acabo ràpidament, perquè m'estic passant del temps—, aquesta és la raó fonamental per la qual nosaltres sostenim que l'ordre és nul·la de ple dret. I si l'ordre és nul·la de ple dret i, com sembla, aquestes persones han percebut ja honoraris en funció del seu treball, qui, senyor Conseller, ha autoritzat aquesta despesa? O, més ben dit : qui ha fet la intervenció preceptiva i reglamentària, com mana la Llei de Finances Públiques de la Generalitat, que diu —en els seus articles 69 i 70— que, en el cas que un interventor trobés que aquella intervenció que ha de fer no s'ajusta a la legalitat, pot posar un escrit de reparaments, i si aquest escrit és desestimat és el seu superior, l'Interventor general, i, per tant, aquest és un tema que afectaria també la Conselleria d'Economia i Finances —el nou titular de la qual no ens honora encara avui, i també tenim la dissort de no tenir present l'antic titular—, afectaria, per tant, també la Conselleria d'Economia i Finances, si és que —i això li ho pregunto, senyor Conseller— és l'Interventor general qui ha signat l'autorització del pagament d'aquests honoraris, que en cas de ser certs —que nosaltres estem profundament convençuts que ho són— aquests arguments que acabo de dir, serien manifestament il·legals i, per tant, hauria incorregut en falta aquest Interventor?

És a dir, en definitiva, les ordres vulneren l'Estatut dels Treballadors, vulneren la Llei de Mesures Urgents de la Funció Pública perquè remet a la legislació de l'Estat i no s'ha seguit, vulneren el principi general d'homogeneïtat retributiva que ha de prevaler a l'Administració pública —a iguals responsabilitats, iguals retribucions—, representen un menyspreu, o un menysteniment, per dir-ho més suaument, dels funcionaris traspassats que podien i —en la meva opinió— havien de fer aquestes funcions amb aquestes competències, i podien fer-ho perfectament. Per tant, violenta també l'estatut del personal de la Seguretat Social. I, per acabar-ho d'arreglar —i amb això acabo, senyores i senyors Diputats—, el senyor Conseller ens va dir, primer, que eren administrativament contractats, després ens va dir, en una altra Ordre, que no, que eren contractats laboralment. Jo els llegiré només una circular, la 46/82, de la Direcció General d'Assistència Sanitària, que diu el següent : són contractats laborals —segons el Conseller, segons l'Ordre, i ell també ens ho va dir—, no formen part de l'estructura administrativa de la Generalitat. Doncs bé, aquesta circular diu el següent : «De Directora General d'Assistència Sanitària a Delegats Territorials de la Direcció General. Assumpte : Canals vàlids d'informació. Per tal de concretar l'actuació a seguir davant les diferents vies de recepció de notes, reiterem una vegada més que tan sols tenen caràcter executiu les indicacions que apareguin a través dels conductes següents : 1) *Diari Oficial de la Generalitat*, 2) circulars de la Direcció General; 3) acords inclosos en les actes de les reunions del comitè de direcció dels delegats territorials i dels gerents d'àrees assistencials.» En què quedem, senyor Conseller? Són estructura administrativa o no són estructura administrativa?

Segons aquesta circular, els gerents d'àrees assistencials són font de dret administratiu, executiu pel personal de la seva Conselleria.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Diputat, com vostè ha mani-

Llista DSPCP

festat, hauria d'acabar.

El Sr. ESPASA : Acabo, senyor Conseller. *(Rialles.)* Perdó, acabo, senyor President, només dient una última qüestió : se'ns va dir també que, per a fer unes funcions complexes, calia anar a cercar aquestes persones en l'àmbit de l'esfera privada, i que allí els sous eren uns altres. No entro en això, només voldria donar una notícia a la Cambra. La notícia és que, des de l'esfera privada, des d'una clínica privada, s'ha contractat un funcionari públic per a fer de gerent. Aquest funcionari ha demanat l'excedència, i està fent de gerent en l'àmbit de l'esfera privada. Potser els criteris de l'esfera privada i del Consell Executiu no coincideixen sempre plenament.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : A aquesta moció han presentat esmenes els Grups parlamentaris Socialista i d'Esquerra Republicana. D'acord amb l'ordre establert, té lloc ara la intervenció del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. En el seu nom, el Diputat senyor Alay.

Recordo que les intervencions previstes en aquest debat són de deu minuts com a màxim.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup és conscient del desgavell que hi ha en els Serveis de Sanitat i Seguretat Social, que no funcionen bé i que fins avui s'han comès moltes irregularitats. Aquests defectes, que fins avui no eren imputables a la Generalitat, no volem que ho siguin a partir d'ara. Volem que es pugui introduir el principi d'eficàcia en aquests serveis, precisament a càrrec del Govern de la Generalitat. I això exigeix que el Govern pugui actuar nomenant les persones de confiança que calgui, però naturalment d'acord amb la llei i d'acord amb criteris de racionalitat.

Respecte als sous dels gerents, en volem parlar perquè per a nosaltres aquest ha estat el detonador que ha portat aquesta moció subsegüent a la interpel·lació del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Voldria dir que aquest problema dels salaris dels gerents hauria d'ésser estudiat en profunditat per a tot el sector públic perquè, segons les informacions que tenim, són molts els ens públics que apliquen sous que són, al nostre parer, excessivament alts. Concretament, el dia 28 d'octubre, i en un diari madrileny el nom del qual no citaré perquè significa un estat d'opinió que, òbviament no podem compartir, apareixia una notícia escandalosa que no em consta que hagi estat desmentida. Deia que a l'Hospital Provincial de Madrid hi havia sous de més de 800 000 pessetes mensuals. Això succeeix allà, en altres llocs, i no pot continuar d'aquesta manera.

Si he esmentat aquesta notícia no és pas per a justificar el Govern de la Generalitat, sinó tot al contrari. No volem que la Generalitat actuï igual. Volem que ho faci donant l'exemple perquè creiem que a Catalunya tenim l'obligació de fer les coses amb sensatesa, almenys això és el que nosaltres volem i exigirem que es faci. No podem comprendre que un gerent cobri, com s'ha dit, el doble i més que un Director General del qual depèn, o que cobri més que un Conseller de la Generalitat, o que cobri més que el mateix President de la Generalitat. Es pot al·legar que són contractes per temps definit, contractes temporals, però voldria recordar que tampoc el Director General ni el mateix Conseller tenen el càrrec a perpetuïtat i, per tant, l'estabilitat en el càrrec és menor en els càrrecs polítics que depenen de l'eventualitat d'un govern. Un gerent té un contracte amb l'Administració, i el pot fer complir encara que aquesta hagi canviat.

Es pot al·legar, com ja s'ha fet, que els salaris aplicats són els de mercat. Bé, no volem discutir, tot i que no estem d'acord —i ho posem en dubte— que el mercat de treball estigui avui en aquests nivells. Però el que volem deixar ben clar és que el sector públic, si volem que sigui moralitzant, no es poden aplicar salaris d'aquesta quantia. Estem segurs que es poden trobar persones responsables i molt qualificades que estiguin disposades a fer el sacrifici de servir el poble amb sous equivalents al de director general.

Comprenem, d'altra banda, que el Grup parlamentari que doni suport al Govern hagi de votar contra aquesta Moció, no podia ser altrament. Un partit, quan governa, es veu en el deure moral de votar contra una moció que posa entredit la gestió d'una Conselleria. Altrament, seria difícil d'explicar-ho. Però, naturalment, el Parlament ha de reaccionar, ha de sancionar l'acció de govern, i ha d'ésser prou crític amb les accions que porten a terme cada una de les Conselleries.

I, per a acabar, és per això que nosaltres votarem a favor de la moció en els paràgrafs segon i tercer principalment, si s'accepta la nostra esmena d'addició al paràgraf tercer. En aquest cas, podem votar en contra del primer paràgraf perquè entenem que queda recollit perfectament, precisament, en l'esmena d'addició al paràgraf tercer.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Grup Socialista, té la paraula el Diputat senyor Lluís García.

El Sr. GARCÍA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, abans d'entrar en el contingut de la moció del debat que avui es té en aquesta Cambra, voldria recordar alguna petita història, en aquest cas, en relació amb les ordres del juny i del setembre del Departament de Sanitat i Seguretat Social perquè considero que aquest element de referència, concret, que són les dues Ordres i la preocupació del meu Grup parlamentari, en relació amb aquest tema, ha tingut un tràmit que va ser considerat pel meu Grup parlamentari com a adequat al moment concret de la seva presentació. M'estic referint al fet que el Grup parlamentari Socialista va presentar una pregunta a contestar per escrit al senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social, que va ser contestada i publicada en el *Butlletí Oficial del Parlament*, núm. 97, amb data del 20 de setembre de 1982, és a dir, uns dies abans de la seva rectificació o modificació, com vostè vulgui, de l'Ordre del juny.

Amb això vull posar de manifest, d'una banda, la preocupació original del meu Grup parlamentari pel problema; d'altra banda, la deficient contestació del senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social en aquell moment, en relació amb el contingut de la pregunta.

Fem una pregunta parlamentària, volem un nivell de contestació —l'adequat—; considerem sobre aquesta qüestió que a tots els Grups parlamentaris i Diputats d'aquesta Cambra ha d'estar sotmès el Consell Executiu, i el contingut concret de la resposta és la callada. No ens en diu res. No ens diu, per exemple —cosa que preguntàvem, senyor Conseller—, quin era el caràcter del contracte : si era adminstratiu, si era laboral; no ens diu quants sous, quin nivell de sous, quines retribucions, quines eren... No ens en diu res. Diu que les Ordres són en la

Llista DSPCP

línia de complir la legislació vigent; diu que no es modifica el mapa sanitari perquè són coses diferents, i no ens diu res més.

En aquell moment, el Grup parlamentari del PSU va presentar una interpel·lació —nosaltres en volíem presentar una altra—, interpel·lació que es va veure també molt després, i som al debat de la moció. El debat de la moció, el Grup Socialista l'ha contemplat amb una gran preocupació. S'ha inserit en un procés delicat, dintre de l'àmbit de la política catalana. Un procés, des del Consell Executiu, després de les eleccions generals, sobre si tindria o no tindria majoria, si es podrà recompondre o no la majoria de dretes d'aquesta Cambra, si aquest procés, que ha magnificat un problema que —malgrat que nosaltres, considerem molt important perquè es demostra, si més no, quina és l'actitud, en algun cas, de desconeixement de les normes a aplicar, d'obligat compliment del Consell Executiu, s'ha situat al nivell de diferents mitjans de comunicació, moció de censura contra el Conseller Laporte, etc. No és aquesta la nostra interpretació d'aquest debat que avui es té en aquesta Cambra. No és la nostra interpretació. No es tracta de cap moció de censura; es tracta, exclusivament, de demostrar avui, al Parlament de Catalunya, en aquesta Cambra, que s'han fet dues Ordres, senyors Consellers, senyores i senyors Diptutats, que considerem que estan subsumides en un problema d'il·legalitat. No s'han respectat les normes vigents, com molt bé ha intentat demostrar des d'aquesta tribuna el Diputat senyor Espasa.

Hi ha un problema fonamental : ara se'ns diu que són contractes laborals. Aleshores, és clar, hem d'anar a estudiar —deixem aparcada la Llei de Mesures Urgents de Funció Pública d'aquest Parlament—, anem a buscar la legislació subsidiària de l'Estat. La legislació subsidiària de l'Estat, s'ha dit ja, Llei de Funcionaris Civils de l'Estat, i un decret, que no s'ha anomenat en aquest cas, de desenvolupament d'aquesta Llei, fonamentalment articles 6 i 7, que ve a dir —un Decret del 30 de juny de 1966— : «Contractació de personal per a l'Administració civil de l'Estat». Què diu aquest Decret? Aquest Decret diu dues coses fonamentals : hi ha dues figures jurídiques per a fer aquesta contractació laboral : una figura que es diu «contratos para la realización de trabajos específicos, concretos y de carácter extraordinario o de urgencia» i «contratos de colaboració temporal». Doncs bé, aquestes dues figures, tot al llarg d'aquest Decret i a la Llei, vénen definides pel caràcter d'excepcionalitat. És a dir, ha de justificar, l'Administració pública que vol contractar, amb contracte laboral o per a un treball específic, que, aquesta funció no la pugui fer cap funcionari públic perquè hi ha vacants, perquè hi ha un excés de gestió, per qualsevol raó d'aquesta mena; s'ha de justificar. Ja no parlo del que ha dit el senyor Espasa, s'ha d'autoritzar reglamentàriament, però és que a la vegada estem posant en qüestió que aquesta figura jurídica es pugui utilitzar en aquest cas, perquè ens trobem que, si les figures jurídiques «contracte temporal» i «contracte de treball específic» estan destinades bàsicament a omplir un buit que hi ha en l'Administració, hem de parlar del cost de plantilla de l'Administració; hem de parlar de caps de servei, hem de parlar de cap de negociat, hem de parlar de funcionari; no podem parlar d'una figura absolutament aliena a l'Administració. En conseqüència, senyores i senyors Diputats, s'està utilitzant una figura jurídica que no té res a veure, en aquest cas, amb el problema que ens ocupa. Penso que s'ha comès un error jurídic fonamental. En aquest problema, s'ha utilitzat una figura jurídica que no té res a veure amb l'Administració i que no es pot utilitzar.

És per aquesta raó —i aquí entro en la nostra esmena fonamental—, que nosaltres volem, considerant aquests elements, que es modifiquin les dues Ordres en tot allò que no s'ajusta a la normativa vigent. La normativa vigent, des del punt de vista del Consell Executiu, és la Llei de Funcionaris Civils de l'Estat; aleshores, s'ha de modificar en aquesta línia. No es pot utilitzar una figura de contracte temporal o una figura de contracte per a un treball concret i específic als efectes d'una gestió de gerència. No parlo —tinc la mateixa Ordre del senyor Espasa— de les funcions de gestió, gerencials, etc. Aniré més de pressa encara : no parlo de les funcions executives i administratives que es dóna a una jurídica que és per a fer, pràcticament, una funció administrativa. No parlo de tot això, però és que, és clar, d'altra banda, hi ha una estructura jurídica perfectament definida en les normes, en la Llei General de Seguretat Social, aquí, amb aquestes Ordres, aquests senyors gerents... Vull dir per endavant que nosaltres hem presentat una esmena de suport a aquesta figura perquè considerem que el millorament de la gestió, la racionalització de la Seguretat Social, és un element fonamental per a una política sanitària adequada al que necessita el poble de Catalunya. No parlo d'això, ho donem per suposat. Resulta que no s'han tret les competències que tenen, per exemple, els caps territorials de Sanitat. No s'ha tret cap competència. S'executen unes competències amb uns gerents i no se li treuen les competències al que és titular fins ara, en funció de la Llei. És titular en funció de la Llei perquè el gerent ha de presidir la Junta de Govern, si resulta que, la Junta de Govern, l'ha de presidir un funcionari concret, que per llei té atribuïda aquesta funció. I vostè diu que, per un contracte laboral, aquesta funció, la tindrà un senyor que és un gerent. És clar, evidentment, que aquesta situació no s'agafa per enlloc. Aquestes dues Ordres no tenen base jurídica suficient per a, des del punt de vista del Grup parlamentari Socialista, sustentar la seva vigència.

Per aquesta raó, nosaltres plantegem al Grup parlamentari del PSU que accepti la nostra esmena de modificació perquè volem la figura jurídica, perquè volem que hi hagi gerents a Catalunya que facin possible un millorament de la gestió, una racionalització de la gestió de la Seguretat Social; és perquè nosaltres volem que es modifiqui quant a tot allò que no és legal tot allò que no ha complert la norma jurídica, i que es tornin a publicar ordres, qualsevol element, qualsevol iniciativa jurídica que tingui el Consell Executiu que faci possible, amb totes les de la llei, complint tota la normativa, que aquestes figures puguin fer la seva funció, pugui realment tirar endavant el millorament de la gestió de la Sanitat i de la Seguretat Social.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara poden intervenir els Grups que no han pres part en el debat. El Diputat no adscrit senyor Santiago Guillén, considerant que aquest debat era d'especial relleu, ha sol·licitat d'intervenir.

La Presidència, després de consultada la Mesa, accepta aquesta intervenció però sense el caràcter excepcional i sense que pugui constituir un precedent, i li concedeix un màxim de cinc minuts. El senyor Guillén té la paraula.

Llista DSPCP

El Sr. GUILLÉN : Gràcies, President, i gràcies a la Mesa que ha estat consultada. Nosaltres realment teníem interès a fer ús de la paraula en aquest debat, un gran interès perquè les interpretacions que sobre el nostre vot s'hagin pogut fer ja abans d'aquest debat voldríem que fossin les nostres les que quedessin com a explicacions i com a raons del nostre comportament en el debat d'avui.

Nosaltres voldríem afirmar, en primer lloc, que aquest és un debat que no implica una censura a la política sanitària de la Generalitat, sinó a una incorrecció jurídica d'una actuació determinada. La política sanitària que representa posar unes gerències que actuïn amb eficàcia per a modificar substancialment la gestió hospitalària que patim des de fa anys no té censura. Aquesta no té crítica, aquesta, nosaltres entenem que no és sobre la taula, avui no s'està discutint.

En canvi, sí que hi ha, jutgem nosaltres, incorrecció jurídica en l'actuació, i aleshores, això, cal corregir-ho i nosaltres diríem que en això la Cambra té un gran paper a fer que no pot passar per alt, i nosaltres tampoc no podríem fer-ho. No és més que això: dues ordres que en un moment determinat es valoren i es troba que tenen defectes jurídics. Nosaltres demanem aquestes modificacions i no hi ha més transcendència que aquesta.

Nosaltres vam dir a aquesta Cambra, fa un parell de mesos, que, en principi, no teníem vinculació amb la majoria ni amb el Govern que està governant a la Generalitat, que tota vinculació que pogués produir-se en el futur seria resultat d'uns acords programàtics que serien públics, i públicament hem pogut veure que no s'han produït tals acords programàtics.

Per tant, nosaltres dèiem i diem —i això, ni més ni menys, és el que fem avui—, afirmem que les nostres decisions no estan vinculades per compromís de cap mena, i que les prenem cop per cop, tema per tema, i en el tema d'avui, senyores i senyors Diputats, nosaltres creiem que hem de votar afirmativament en la línia que es planteja en la moció, i més concretament en la línia que planteja l'esmena que hem pogut veure presentar al Grup Socialista, perquè té la virtut —al nostre judici— que, sense analitzar la juridicitat de les actuacions, reclama que allò que no s'ajusti a normativa sigui canviat, i això creiem nosaltres que està plenament d'acord amb el que cal fer. Per això, anunciem que el nostre vot serà afirmatiu, en la línia de les mocions presentades, en particular en la línia de les esmenes presentades pel Partit Socialista.

Gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara poden intervenir els Grups que no han participat en el debat, és a dir, el Grup Centrista i el Grup de Convergència i Unió. En nom del Grup Centrista, el senyor Panisello té la paraula.

El Sr. PANISELLO : Senyor President, senyores i senyors Diputats, pel que fa a la posició del Grup Centrista davant la moció que estem analitzant, abans de jutjar els punts i els paràgrafs que s'hi exposen, nosaltres voldríem dir que la figura del gerent no és pas una invenció que hagi sortit ara nova.

El senyor Espasa ja ens ha dit que hi va haver un Reial Decret l'any 1978 on es tipificava la figura del gerent i es delimitaven les seves funcions específiques. Aleshores, aquell Decret ha estat derogat, però, evidentment, allò va crear, va deixar ja assentada una figura determinada en la sanitat o en els serveis sanitaris d'aquest país.

Tant és així que posteriorment, molt poc després, es va posar en marxa una escola de gerència hospitalària, que encara funciona i que desenvolupa cursos d'una manera regular. Vol dir que s'ha pensat en aquesta figura, que aquesta figura ja té unes característiques determinades.

Dic això perquè no sembli que això ha estat una sortida espontània i gratuïta, sinó que ja té un fonament en el temps. Aleshores entenem que la figura del gerent, com s'ha dit aquí i com es diu en la mateixa moció al seu paràgraf tercer, és una figura absolutament necessària. Hi ha un buit en aquesta zona, i, sobretot, el que jo vull ressaltar aquí no són les funcions específiques que aquestes persones, aquests càrrecs han de desenvolupar, sinó solament una, que és importantíssima, que és la coordinació entre uns centres sanitaris i uns altres, siguin o no siguin hospitalaris. Això, senyores i senyors, no s'està fent arreu de Catalunya, això és importantíssim, això és una greu preocupació constant nostra perquè, si més no, produeix una manca de l'avaluació analítica dels rendiments, i no tan sols perquè podia haver-hi una important millora i un major estalvi, sinó, sobretot, una important millora assistencial.

Dit això, nosaltres voldríem dir que amb independència de les esmenes que es puguin acceptar, nosaltres creiem que, evidentment, en el problema, s'hauria de clarificar, el Consell Executiu hauria de clarificar tot el que fa referència, sobretot en els punts segon i tercer de la moció, a l'homologació, quant a l'avaluació de les retribucions. Això, entenem que és importantíssim; nosaltres hi insistim i hi donarem suport en aquest aspecte.

Per acabar, senyores i senyors, voldria dir que, evidentment, hi ha un aspecte que és l'aspecte pròpiament jurídic del tema, i, en definitiva, la Cambra penso —pensem nosaltres, el Grup de Centristes— que pot recomanar, podem recomanar una revisió d'aquests aspectes jurídics, però, no obstant això, no creiem tampoc que la via directa sigui a través d'aquesta Cambra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup no ha presentat esmenes a aquesta moció perquè entenem que en essència tota ella gira a l'entorn del concepte d'illegalitat, de la qual s'acusa dues disposicions, dues ordres de la Conselleria de Sanitat, i el nostre punt de vista del nostre Grup parlamentari és de radical oposició a aquesta petició perquè entenem que està plenament acreditada la seva legalitat.

D'altra banda, entenem que aquest punt concret, d'aquesta moció del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, s'insereix en l'actitud habitual d'aquest Grup en els temes de competències de seguretat social. I aquest és un punt que a molts dels Diputats del nostre Grup podríem dir que fins a un cert punt ens preocupa, perquè no n'entenem la motivació. *(Remor de veus.)* Perquè, a diferència de l'actitud o tàctica del Grup del PSUC sobre totes les qüestions de competències de la Generalitat, de valoracions de traspassos, que, com saben —m'ho imagino, perquè ho hauran observat repetidament, insistentment, les senyores i els senyors Diputats— consisteix a acusar el Consell Executiu i el nostre Grup que acceptem retal-

Llista DSPCP

lades, que negociem a la baixa —se'ns diu—, que no arribem als sostres, que, en definitiva, ens automatitzem —s'ha dit fins i tot alguna vegada que ens manca imaginació, enginy, audàcia—, i, aleshores, paradoxalment, en els temes de seguretat social hi ha un tomb de 180 graus. Aleshores aquí observem en aquest Grup que, en contra de tota aquesta tècnica, de tota aquesta actitud general, aquí se'ns diu : «prudència, cautela, no toquem res...»; ens fa la sensació que fins i tot s'està en contra de variar les comes de les disposicions, del tipus normatiu que sigui, de la Seguretat Social.

I això ens preocupa, i per això, voldríem aprofitar aquests minuts de forma breu, i pretendrem que sigui entenedora quina és la nostra posició sobre les competències —que entenem que són molt extenses i importants— de la Generalitat en el tema de seguretat social.

Tenim la Constitució, l'article 149; se n'han citat dos o tres articles aquí. L'article 149 parla de competència exclusiva de l'Estat, però en el número 17 se'ns diu: «legislació bàsica i règim econòmic de la seguretat social, sens perjudici que les Comunitats Autònomes n'executin els serveis». Per tant, el que reserva l'Estat, a través de la Constitució, és la legislació bàsica. Tenim la contrapartida d'aquest precepte en l'Estatut d'Autonomia, en l'article 17, apartat segon, que ens diu : «en matèria de seguretat social, correspondrà a la Generalitat de Catalunya el desenvolupament legislatiu i l'execució de la legislació bàsica.», i, encara més, en el número 4 ens diu : «La Generalitat de Catalunya podrà organitzar i administrar, amb aquestes finalitats i dins del seu territori, tots els serveis relacionats amb les matèries susdites.»

Encara, per acabar de reblar el clau, el Reial Decret 1515/17 del 1981, de traspàs de l'INSALUD i l'INSERSO, en el número 7 de l'apartat b) de l'annex, es torna a insistir : «La gestió dels centres es realitzarà d'acord amb la legislació bàsica.» Aleshores, per a nosaltres, l'important és saber què és la legislació bàsica en temes de seguretat social. I, per a nosaltres —i sembla que és evident—, aquesta legislació bàsica és la continguda en la Llei de Bases de la Seguretat Social, que és la Llei del 28 de desembre de 1963, i, aleshores, si les senyores i senyors Diputats tenen la bondat de repassar-la, veuran que en els temes d'organització interna de la Seguretat Social no s'en diu absolutament res.

Aleshores, aquesta Llei està desplegada en un text articulat del 21 d'abril del 66, encara que després hi ha un text refós —però, en definitiva, no varia això— del 30 de maig del 74, que insistentment remet a la facultat discrecional del Ministre de Treball l'organització de molts aspectes, de la major part de temes de la seguretat social, i, concretament, quant a tema d'organització interna, remet al Reglament general del règim, govern i servei de les institucions sanitàries de la Seguretat Social que va sortir el dia 17 de juliol del 72, per ordre ministerial.

Insisteixo en el tema d'ordre perquè, especialment, les senyores i els senyors Diputats que són membres de la Comissió de Política Social van tenir l'ocasió, l'oportunitat d'escoltar en l'última reunió les paraules de l'Honorable senyor Espasa quan, criticant una determinada proposta que hi havia en la llei que es debatia en aquell moment, ens deia que la deslegalització, que la modificació per ordres ministerials, per norma de rang inferior, de rang molt secundari és propi —deia ell— de països bananers. Jo no sé si és propi de països bananers, ara el que sí que és evident, i ens consta a tots, és que és propi de la Seguretat Social espanyola, perquè tota la Seguretat Social espanyola és, en molta part, en mans del Ministeri de Treball perquè s'entén que són suggeriments, són propostes, són normes flexibles tendents a una bona organització, a un bon funcionament de la Seguretat Social.

I això en definitiva és el que ha fet —perquè de la mateixa manera que el Ministre de Treball, aquest famós Reglament, el va modificar com a mínim, que jo sàpiga, en dues ocasions, altres ordres del 27 de juny del 73, i del 31 d'octubre del 81—, el Conseller de Sanitat. Per ordre ministerial ha disposat lliurement quina és la seva organització, com entén que ha de ser l'organització de la Seguretat Social a través de la creació d'aquesta figura del gerent, a través d'una contractació laboral.

Perquè d'això es tracta. Perquè, aleshores, suposo que s'hauran adonat, les senyores i els senyors Diputats, que en la moció que ha presentat el Grup Socialista, en el primer punt, a través d'aquesta modificació —que, incidentalment, diria que la seva acceptació pel Grup mocionador comportaria una retirada, en tota la línia, del seu propòsit, de dir «és il·legal», perquè el que diu el text socialista és que, si resulta que ho és, es modifiqui allò que ho sigui; per tant, tot és en potencial i en condicional, mentre que l'afirmació del Grup parlamentari del PSUC és formal, en dir que és il·legal, dic això incidentalment—, aquí, a través d'aquesta esmena, se suprimeix la referència a la Llei de Mesures Urgents de la Contractació de la Generalitat. Perquè, evidentment, ens sembla que és clarissim que —i crec que el mateix senyor Espasa ho ha citat— el punt segon de l'article primer d'aquesta Llei exclou del seu àmbit, precisament, la contractació administrativa, que aquest és el cas. I, evidentment, això, nosaltres ho veiem clarissim i la simple lectura del precepte també ens ho indica: l'article segon, paràgraf primer, lletra a), de l'Estatut del Treballador especifica que aquest tipus de feina és de treballador. I aleshores aquí és on voldria cridar l'atenció del Grup mocionador i d'algun altre Grup que ha presentat esmenes: al fet que se'ns fa referència que la contractació temporal, que aleshores consideren que no és correcta, és un decret —ens deia el senyor Espasa— del juliol del 82.

Jo m'imgino que és el Decret del 25 de juny, publicat en el *Butlletí* el dia primer de juliol, que és el número 1445. Però és que aquesta no és la legislació que invoquen i transcriuen els contractes, sinó una altra disposició, el Reial Decret del 3 juliol del 81 —del 81—, número 1363 —i en dic el número perquè hi ha tres Decrets de la mateixa data—, i aquest, precisament, el 1363, és el que permet aquesta contractació laboral per temps definit fins a un màxim de tres anys.

En definitiva, aquesta és la nostra posició de fons, perquè nosaltres no pretenem —ni el Consell Executiu pretén— duplicar, com se'ns diu o com se'ns pretén dir, estructures o funcions. Va quedar clar en la intervenció, en la resposta de l'Honorable senyor Conseller de Sanitat a la interpel·lació que se li va fer que aquesta és una feina gerencial que no té res a veure amb els funcionaris traspassats, a la bona, eficaç gestió dels quals el senyor Conseller va dedicar un bon record. Tampoc no és la nostra intenció establir uns nivells retributius, dels quals tant s'ha parlat aquí, que siguin superiors —com ja es va dir— als nivells habituals en aquest tipus de feina,

Llista DSPCP

perquè, en definitiva, d'això és del que es tracta, d'establir una gerència, posar una solució, un fre a aquest desgavell —aquí sí que hi ha un autèntic desgavell de la Seguretat Social.

Voldria acabar dient que les senyores i els senyors Diputats que van tenir l'oportunitat de participar en una sessió informativa —deu fer ara un any— amb el senyor Conseller de Sanitat sobre el tema dels traspassos d'INSALUD i d'INSERSO, constataran amb mi que vam restar sorpresos davant d'alguna explicació, fins i tot delirant, sobre la normativa comptable dels organismes de la Seguretat Social. Perquè pretendre que installacions hospitalàries, que gestionen, que tenen una gestió de diner de l'ordre dels 12, dels 15 000 milions de pessetes l'any, que intervenen, que utilitzen milers de persones, que en això no hi hagi ni un sol pla comptable, que no hi hagi una persona que amb criteris gerencials de racionalització econòmica ho endegui, realment no es pot acceptar, perquè, en definitiva, jo crec que el poble de Catalunya, els treballadors, els empresaris que cotitzen a la Seguretat Social, i, en definitiva, tots els ciutadans, perquè a través de la contribució fiscal pública tots en som partícips, ens retraurien que nosaltres contribuíssim d'alguna manera a continuar que en aquest bloc immens de la Seguretat Social anem sacrificant centenars de milers de milions de pessetes, perquè, com saben —suposo— totes les senyores i els senyors Diputats, la rendibilitat, l'índex de transformació en servei per cada pesseta invertida en la Seguretat Social espanyola és el més baix del món, almenys del món occidental que nosaltres coneixem.

Per tant, doncs, aquesta afirmació que han fet tots els Grups, que veu molt bé la persona del gerent, la figura d'aquest *manager* que s'imposa —en un altre terreny, en molts ajuntaments de casa nostra també s'ha utilitzat exactament aquest mateix mecanisme—, doncs, a través de la votació veurem si realment això és pura retòrica verbal o és una realitat.

I un incís final, si m'ho permet la Presidència. Com que l'Honorable Diputat senyor Espasa ha fet una pregunta que adreçava al senyor Conseller sobre si era l'interventor general de la Seguretat Social qui havia intervingut, si havia acceptat aquest pagament de retribucions. Afortunadament entre el *dossier* que jo m'havia preparat tinc còpia, precisament, d'aquest escrit d'intervenció i puc dir al senyor Espasa que aquesta intervenció, la va fer, precisament, l'interventor delegat a la Direcció General d'Assistència Sanitària, el senyor Julio E. Aguilar Sebastián, a través d'un escrit. Per tant, no va ser, com s'insinuava, per motius x, l'interventor general.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El Grup que presenta la Moció pot ara intervenir novament per a indicar si accepta totalment o parcialment alguna esmena. Per un màxim de cinc minuts.

El Sr. ESPASA : Sí, senyor President, senyores i senyors Diputats, en la nostra Moció —ja ho vam dir en el moment de presentar la interpel·lació— la preocupació fonamental i el que ha pogut donar una sensació, a vegades intencionadament magnificada, d'agressivitat o de rigidesa no era més que la preocupació —i no és més que la preocupació— per l'estricte compliment de la legalitat vigent. Ja vam dir a l'inici de la interpel·lació que no posàvem en qüestió la funció de la gerència en els hospitals en general, i, particularment, en els de la Seguretat Social. Per tant, no em referiré més a aquest tema, només volia puntualitzar-ho.

Sortint-me un segon, senyor President, del que em de pertoca dir ara, no he entès bé el senyor Raimon Escudé, i, en tot cas, després ho comprovaré personalment, si ell és tan amable de voler-m'ho deixar comprovar, si és que em deia que l'interventor delegat de la Seguretat Social havia fet l'escrit de reparaments o havia signat les ordres de pagament.

I, per acabar, senyores i senyors Diputats, com ja els he dit en la meva presentació de la Moció, el punt bàsic en què han coincidit també el Grup Socialista i el Diputat que ha parlat en nom del Partit del Centre Democràtic i Social és que les ordres són il·legals perquè hi manca l'autorització reglamentària prèvia, i, d'això, el senyor Escudé no ens n'ha dit absolutament res.

Bé, quant a les mocions, senyores i senyors Diputats, quant a les esmenes a les mocions, i perquè quedi clar quin era i quin és l'esperit nostre en presentar aquesta Moció —ho repeteixo : ajudar des de la Cambra, amb l'acció d'impuls i govern, a fer que l'Executiu respecti sempre i tothora la legalitat vigent i que actuï tan bé com pugui i com sàpiga—, nosaltres diríem, en les esmenes del Grup Socialista que fan referència al punt primer de la nostra Moció : «El Parlament acorda d'instar el Consell Executiu a derogar les ordres del Conseller de Sanitat i Seguretat Social del 14 de juny i del 6 de setembre, perquè no s'ajusten a la normativa i a l'ordenament jurídic de la Generalitat, especialment en allò que fa referència al respecte i a l'acatament de la Llei 4/81 i de mesures urgents per aquest Parlament»; nosaltres acceptaríem d'incloure en la nostra Moció, de l'esmena socialista, dos elements absolutament cabdals, que acoten i precisen el sentit de la nostra Moció, i, en aquest sentit, agraïm l'esmena socialista, i, per això, la incorporem. Nosaltres acceptem d'incloure el terme «modificar». Per tant: «El Parlament acorda d'instar el Consell Executiu a modificar i a derogar...» I, aleshores, la part final de l'esmena del Grup Socialista, que diu : «En tot allò que no s'ajusti a la normativa vigent que els sigui aplicable» a les dues Ordres. Amb això volem manifestar que, a nosaltres, el que ens preocupa, com al Grup Socialista, és eliminar tot allò que d'il·legal hi pugui haver en les Ordres que repetidament ja hem analitzat i que ara no torno a analitzar. Per tant, acceptem la incorporació d'aquests dos termes, que creiem que acoten i precisen el sentit del primer punt de la nostra Moció, que, si volen, després llegiré tot seguit perquè se'n facin càrrec, o que el senyor Secretari llegirà amb les notes que li passaré.

Quant a la segona esmena del Grup Socialista, que fa referència al tercer punt de la nostra Moció, deia : «El Parlament, que reconeix la necessitat d'implementar i millorar la gestió dels centres assistencials sanitaris de la Seguretat Social, insta el Consell Executiu perquè això es faci d'acord amb el principi d'homogeneïtat retributiva dins l'Administració pública, que obliga a mantenir iguals retribucions per iguals responsabilitats.» En aquesta Moció nostra acceptaríem d'incloure el paràgraf diferenciat de l'esmena socialista, que introdueix també un aclariment, una precisió i una acotació en el sentit de posar de manifest que no es posa en qüestió la funció gerencial, i aquest incís és : «i considera, per tant, que cal tenir en compte criteris de nous sistemes de gestió» —això incorporat a la nostra Moció—, i, per tant, posa en forma plàstica

Llista DSPCP

el que hem dit verbalment els Diputats que hem intervingut, que no estem en contra de la idea i de la funció gerencial en els hospitals.

De les esmenes d'Esquerra Republicana, l'esmena al primer paràgraf, que proposa Esquerra Republicana, de supressió, nosaltres, per tot el que ja hem dit —i no els cansaré de nou—, no la podem acceptar; igualment, pel que fa al paràgraf segon, però l'esmena d'addició que ens proposa al paràgraf tercer, que acabo de llegir, que diu...

En aquest sentit aniria a continuació d'«el principi d'homogeneïtat retributiva dins de l'Administració pública» : «En aquest sentit, el Parlament insta el Consell Executiu a adequar a aquest principi tots aquells contractes que no hi estiguin d'acord, tant si estan encara en període de prova, com si aquest hagués ja conclòs.»

Per tant, senyores i senyors Diputats, el que el Grup parlamentari del PSU posa a votació de la Cambra és —no sé, senyor President, si vol que ho llegeixi jo o que ho llegeixi el Secretari...

El Sr. PRESIDENT : Jo crec que seria més clar, potser, si ho llegís el senyor Espasa, no?

El Sr. ESPASA : D'acord. Aleshores, el primer punt de la Moció, quedaria redactat de la forma següent : «El Parlament acorda d'instar el Consell Executiu a modificar i derogar les ordres del Conseller de Sanitat i Seguretat Social del 14 de juny i del 6 de setembre, en tot allò que no s'ajusti a la normativa vigent que els sigui aplicable.»

El segon punt quedaria com està en el *Diari Oficial* : «El Parlament recomana al Consell Executiu que apliqui al més estricament possible el principi de no duplicació de l'Administració autonòmica, especialment en allò que fa referència al respecte i a les estructures administratives, i a la utilització dels funcionaris transferits per a desenvolupar tasques de responsabilitat i direcció dels serveis transferits».

I la tercera, que queda modificada amb la incorporació de l'esmena socialista i l'addició de l'esmena d'Esquerra Republicana, quedaria de la següent manera.

«El Parlament, que reconeix la necessitat d'implementar i de millorar la gestió dels centres assistencials sanitaris de la Seguretat Social, i que considera, per tant, que cal tenir en compte criteris de nous sistemes de gestió, insta el Consell Executiu que això es faci d'acord amb el principi d'homogeneïtat retributiva dins l'Administració pública que obliga a mantenir iguals retribucions per iguals responsabilitats.

En aquest sentit, el Parlament insta el Consell Executiu a adequar a aquest principi tots aquells contractes que no hi estiguin d'acord, tant si estan encara en període de prova, com si aquest hagués ja terminat.» «Conclòs»?

El Sr. PRESIDENT : «Terminat», «terminat» és correcte.

El Sr. ESPASA : És correcte?

El Sr. PRESIDENT : Perfectament correcte.

El Sr. ESPASA : Abans he dit «conclòs» pensant que corregia el català, i no l'he corregit.

(El senyor Escudé demana la paraula.)

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, aleshores, el senyor Escudé? Per a una qüestió d'ordre?

El Sr. ESCUDÉ : Sí, per a demanar si pogués ser votació separada dels tres apartats.

El Sr. PRESIDENT : Ah, molt bé, molt bé. Aleshores, anem a passar a votació. Primerament, doncs, el primer apartat de la Moció.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el primer apartat de la Moció, d'acord amb el text llegit ara mateix per l'Honorable senyor Ramon Espasa, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El primer punt de la Moció ha quedat rebutjat per 59 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar el segon punt de la Moció.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el segon punt de la Moció, que és, sense modificació, el que figura en el *Butlletí Oficial* número 100, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El segon punt de la moció ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació el tercer punt de la moció, d'acord amb el text que ha estat llegit per l'Honorable senyor Espasa.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El tercer paràgraf de la moció ha estat aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

Preguntes amb resposta oral

Passem ara al darrer punt de l'ordre del dia, les preguntes amb resposta oral. La llista de les preguntes... *(El senyor Ribó demana per parlar.)*

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)* : Senyor President, una qüestió d'ordre, perquè el nostre Grup sabem que el resultat és el mateix quant a la decisió de la Cambra, però no hi estem d'acord, ens sembla que hi ha hagut incorrecció en el recompte dels vots, en tant que en l'última votació, per exemple, hi ha una diferència numèrica amb les votacions anteriors.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Diputat, els Secretaris han donat aquesta xifra, la xifra total de vots coincideix entre la primera i l'última votació, és a dir, 122, i, per tant —tant més si vostè mateix reconeix que tampoc alteraria els resultats— donem, doncs, el resultat com a correcte.

Bé, estem en el darrer punt de l'ordre del dia, preguntes amb resposta oral. Els senyors Diputats tenen la llista de les preguntes a substanciar, eventualment, en aquesta sessió, però voldria indicar, potser per evitar fugues de l'hemicicle *(rialles)* que la Mesa ha acordat destinar només una hora a la tramitació de les preguntes amb resposta oral i, per guanyar temps, precisament, m'abstindré de llegir-ne la llista. La primera de les preguntes que hi ha en aquesta llista, la que formulava el Diputat senyor Lucchetti al Consell Executiu, sobre la inspecció de la Conselleria d'Economia i Finances en les Caixes d'Estalvis, ha quedat ajornada a demanda de l'Honorable senyor Conseller d'Economia i Finances.

Llista DSPCP

Pregunta al Consell Executiu sobre la situació dels ex-presos polítics a Catalunya

Comencem, doncs, amb la segona pregunta, que és la que formula al Consell Executiu el Diputat no adscrit senyor Cellestí Sánchez, sobre la situació dels ex-presos polítics a Catalunya. Té la paraula per a formular la pregunta el Diputat senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, al marge que l'expectació hagi desaparegut, penso que aquesta pregunta té una importància fonamentalment moral i política, que està fonamentada en la necessitat que la societat catalana i la societat espanyola siguin capaces de resoldre quaranta anys d'una situació concreta i específica. Aquests quaranta anys han deixat tota una seqüela de problemes i, sobretot, en una gent en què aquests problemes són difícils de resoldre, ja que molts d'ells, en aquests moments, tenen una edat en què difícilment poden resoldre els seus problemes econòmics o els seus problemes de seguretat social . I, en aquest moment, sabem que el Congrés de Diputats ha abordat aquest tema amb una proposta de llei, però al mateix temps pensem que, des de Catalunya, des del nostre Estatut de Catalunya, des del Govern de la Generalitat, s'haurien de fer totes les gestions possibles per a abordar i resoldre aquest tema. És en aquesta direcció que voldríem saber quina gestió està fent el Consell Executiu per resoldre la situació dels ex-presos polítics de Catalunya, perquè puguin tenir la seguretat social, i una seguretat social que contempli els anys de presó com a anys de treball, perquè aquells anys de lluita i de presons han servit perquè tots els qui som aquí i els qui són al carrer puguin dir el que pensen i puguin construir una societat més justa, una societat democràtica. Per a això és aquesta pregunta, i entenem que, a partir de l' opinió que ens donin, és possible que la nostra preocupació desaparegui. Mercès al senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a respondre la pregunta del Diputat senyor Cellestí Sánchez, en nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Justícia.

El Sr. CONSELLER DE JUSTÍCIA : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, per tal de complimentar la pregunta formulada pel Diputat senyor Sánchez sobre les gestions i opinions del Consell Executiu, referides a la situació dels ex-presos polítics a Catalunya, en relació amb la seguretat social, passo a concretar el que segueix. Primer, les competències relatives al reconeixement dels drets econòmics de la Seguretat Social, purament i simplement, corresponen a l'Estat, a l'Administració central, de conformitat amb el que disposa l'article 17, número 2, apartat b) de l'Estatut d'Autonomia, i l'article 149, número 17, de la Constitució. Que quedi ben clar que això que estic dient no té res a veure amb el tema que s'ha debatut a propòsit de la moció de censura, respecte a competències en matèria de Seguretat Social, perquè aquí parlem de drets econòmics dels beneficiaris, i allà parlàvem de l'organització interna dels centres assistencials. En conseqüència, no havent-hi competències, ni, per tant, transferències sobre el particular, òbviament, el Consell Executiu no pot resoldre el problema a què es refereix la pregunta. Ara bé, la Proposició de Llei presentada al Congrés dels Diputats, a què també s'alludeix en la pregunta que contesto, resol ja aquells casos singulars en què l'ex-pres no pot demostrar la seva condició de tal per manca de resolucions d'ordre administratiu, governatiu o judicial, i també la situació d'aquells que, com a conseqüència d'aquella situació, no han pogut treballar mai més i que, per tant, no han continuat cotitzant a la Seguretat Social. Aquestes situacions estan en relació amb el que estableixen els articles primer, segon i cinquè de la Llei d'Amnistia, de l'octubre del 77. Contesto, doncs, la pregunta en el sentit que el Consell Executiu no pot resoldre aquesta situació per manca de competències, però em cal afegir, de tota manera, que, davant la Proposició de Llei presentada al Congrés dels Diputats, s'hi identifica plenament, i dóna suport al desig i al problema moral que es desprèn d'aquesta situació, i que també hi està absolutament d'acord, en la línia de suport a aquesta proposició, que quan va ser presentada pel Grup Socialista al Congrés, ja el va rebre de la Minoria Catalana. Si la repetida Proposició de Llei queda aprovada definitivament, com és d'esperar, obligarà tot l'Estat, i, en conseqüència, el Consell Executiu, en ús de les seves competències de gestió, farà totes les necessàries per a la seva immediata, exacta i normal aplicació a Catalunya. Moltes gràcies, senyor President, gràcies, senyores i senyors.

El Sr. PRESIDENT : El Diputat preguntant desitja replicar o repreguntar? *(El senyor Sánchez indica que no.)* No.

Pregunta al Consell Executiu sobre el Llibre Blanc de l'Ensenyament

Passem, doncs, a la pregunta següent, que és la formulada pel Diputat senyor Xavier Folch al Consell Executiu sobre el Llibre Blanc de l'Ensenyament. D'acord amb l'article 63.4 del Reglament, aquest Diputat serà substituït per un altre del mateix Grup, en aquest cas el Diputat senyor Marcel Planellas, que té la paraula per a formular la pregunta.

El Sr. PLANELLAS : Gràcies, senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, el 30 d'octubre de 1980, en una sessió informativa de l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament davant la Comissió de Política Cultural d'aquest Parlament, el Diputat senyor Josep Benet va proposar que el Govern de la Generalitat preparés i edités un llibre blanc sobre la situació de l'ensenyament a Catalunya. La proposta va ser acceptada pel Conseller d'Ensenyament, el qual va assegurar que la tiraria endavant. Han passat dos anys, un temps, a parer nostre, més que suficient per fer realitat un projecte com el del llibre blanc, però no només el llibre blanc no existeix encara, sinó que no n'hem sentit parlar més des d'aleshores. És per això que es formula la pregunta següent : el projecte d'elaborar un llibre blanc de l'ensenyament és mantingut encara pel Govern, o ha estat abandonat per aquest?

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Consell Executiu té la paraula per a respondre l'Honorable Conseller d'Ensenyament.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament, senyor Diputat, en la sessió informativa a què vostè feia referència, i precisament responent a aquesta sol·licitud del Diputat senyor Benet, jo vaig contestar textualment «jo li asseguro que nosaltres ho posarem en funcionament, ho intentarem posar

Llista DSPCP

en funcionament tan aviat com sigui possible», i, després, àdhuc, agraia el suggeriment d'aquell llibre que jo considerava que era un instrument i una eina eficaç per al Departament d'Ensenyament i per a tots nosaltres.

D'acord amb això, el que jo li vull dir és que efectivament el Departament d'Ensenyament ha posat en funcionament aquest llibre, hi estem treballant, i esperem de poder publicar-lo cap a finals del present curs acadèmic. El motiu d'aquest retard és que el Departament ha estat dedicat a altres qüestions, prioritàriament les que feien referència a l'assimilació i el millorament del sistema educatiu, dels aspectes d'innovació pedagògica, i un aspecte molt important és que s'ha iniciat, que hi estem treballant, i encara estem fent el procés de mecanització de totes les dades referents a professorat i a centres, i serà el resultat d'aquest esforç el que ens permetrà d'obtenir unes dades fiables i completes a partir de les quals donarem finalitat a aquell llibre blanc a què vostè es referia. Per tant, aquest llibre s'està fent, aquest llibre s'està realitzant, i jo espero que es pugui donar cap a finals del present curs acadèmic.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Planellas desitja replicar o repreguntar? *(El senyor Planellas indica que no.)* Gràcies.

Pregunta al Consell Executiu
sobre l'estacionament davant de la Residència Sanitària de Girona

Passem, doncs, a la pregunta següent, que és la que formula al Consell Executiu el Diputat senyor Marçal Casanovas, del Grup d'Esquerra Republicana, sobre l'estacionament a la carretera N-II de Girona, enfront de la Residència Sanitària. Per a formular la pregunta té la paraula el Diputat senyor Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Senyor President, senyories, la Residència Sanitària de la Seguretat Social a Girona es troba situada a pocs metres de la carretera Nacional-II, de Barcelona a França —com tots saben, una de les més transitades de l'Estat espanyol.

Quan es va construir aquella residència, fa ara més de vint-i-cinc anys, s'hi va preveure una àrea d'estacionament de vehicles adequada a l'escàs ús que en aquell temps es feia dels cotxes particulars. Però actualment la situació s'ha tornat altament preocupant. D'un costat, tenim un trànsit rodat a la carretera molt més dens durant la major part del dia, i, d'un altre, totes les persones que han d'anar per la raó que sigui, per visites o per treball, a la Residència, situada als afores de Girona, solen utilitzar cotxes que cal estacionar en un lloc o altre. Això fa que moltes hores durant el dia, les bandes de seguretat de la carretera siguin plenes de fileres de vehicles parats. Fileres que arriben a ocupar més de tres-cents metres en sentit ascendent i en sentit descendent a les dues bandes de la carretera pel que fa al voltant de la Residència.

Aquesta situació, a part de dificultar el trànsit de la carretera, també posa en perill la integritat de les persones que es veuen obligades a caminar al llarg de la carretera, una vegada estacionat el cotxe, entre els cotxes estacionats i els que transiten per la carretera. Aquesta banda que queda és una banda aproximadament d'un metre, entre l'inici de la banda de seguretat i el lloc d'estacionament dels cotxes. Dic que aquesta situació és plenament preocupant, perquè tothom es pregunta què passarà el dia no gens llunyà que es posi en ús l'ampliació que s'està acabant de la Residència, que amb més de sis-cents llits gairebé doblarà l'actual capacitat assistencial del centre. Sembla ser, segons la premsa gironina, que en diferents moments el Departament de Sanitat ha entrat en negociacions amb els propietaris d'uns terrenys propers d'uns cinc-mil metres quadrats que podrien ser la solució d'aquest embús viari si s'hi construïa una àrea d'aparcament. Però, segons les últimes notícies, se'ns diu que aquestes negociacions han estat trencades. És aquest previsible agreujament de la ja conflictiva situació actual, que podria arribar a ser caòtica, el que em porta a preguntar al Consell Executiu : davant els constants embussos viaris que s'ocasionen a la carretera Nacional-II, a l'altura de la Residència Sanitària de la Seguretat Social de Girona, a causa de la gran quantitat de cotxes que per falta de lloc adequat han d'estacionar-se a banda i banda de l'esmentada carretera, amb la qual cosa dificulten la circulació; preveient, d'altra banda, que aquesta manca d'espai d'estacionament es veurà agreujada a mesura que l'ampliació de la dita Residència Sanitària es posi en funcionament, demano al Consell Executiu que em vulgui explicar quines mesures pensa prendre per evitar que els usuaris i els visitants de l'esmentada institució es vegin obligats a continuar estacionant els cotxes en aquesta carretera, amb les conseqüents molèsties per a la resta dels cotxes que se'n serveixen.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a respondre en nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Sanitat i Seguretat Social.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL : Molt Honorable senyor President, il·lustres senyors Diputats, senyores Diputades. Agraeixo al Diputat Il·lustre senyor Marçal Casanovas que m'hagi formulat aquesta pregunta. He dit moltes vegades que no puc tornar a Girona mentre no hi hagi el pàrquing fet, perquè la primera cosa que em pregunten els periodistes de «Punt Diari» i tots els altres és —i això surt sovint a la premsa de Girona, com sap el senyor Casanovas— «... i del pàrquing de la Residència, què? »

El pàrquing de la Residència, ara ho explicaré breument, va per bon camí, senyor Casanovas, i ara li ho explicaré. Però, jo, el que voldria fer notar és que això és un problema molt greu i que jo en sóc perfectament conscient. Un problema que s'arrossega des de fa molts anys, i un problema que s'agreujarà encara més —s'agreujaria encara més si no hi poséssim remei— en el moment que es posi en marxa l'ampliació de l'hospital de Girona. Perquè aquest és un fet greu i és una imprevisió total. Per molts altres motius, nosaltres, si ara fóssim a fer, no faríem una ampliació tan gran de l'hospital de Girona; nosaltres ens estimaríem més —ho hem dit moltes vegades— fer hospitals comarcals petits, més a prop de l'usuari, que no pas fer anar tothom a Girona quan estigui malalt. Però bé, deixant de banda aquest tema, i anant a la cosa concreta que em pregunta el Diputat senyor Casanovas, jo li he de dir que nosaltres hem dut a terme nombroses gestions per resoldre aquest problema, i, afortunadament, aquestes gestions ara són a punt d'arribar al seu terme.

Llista DSPCP

Com molt bé sap el senyor Casanovas, la solució prevista consisteix en la compra d'uns terrenys adjacents a l'hospital, per a construir-hi un aparcament subterrani. Tenim ja un acord amb els propietaris sobre aquests terrenys, que són, d'una part, el bisbat de Girona, i, d'una altra, un propietari privat, i li puc dir que, d'altra banda, el Bisbat de Girona ara ha posat ja a la nostra disposició un tros d'aquest solar, el que és de la seva propietat, on caben ja vuitanta cotxes, cosa que no resol res i que no és ni de lluny una solució definitiva. Ara, el problema que hi havia és que, com molt bé saben les senyores i els senyors Diputats, a nosaltres se'ns ha transferit la gestió de la Seguretat Social, de la qual podem fer l'ordenació... etcètera; tot això avui s'ha discutit i moltes altres vegades he tingut ocasió d'exposar-ho, en Ple o en Comissions, però el que no tenim és la propietat dels edificis; és a dir: aquest pàrquing, de fet, no el podem comprar nosaltres. Hem de decidir comprar-lo nosaltres, però el titular del pàrquing ha de ser, per ara, la Tresoreria General de la Seguretat Social, que és la propietària de tots els béns, mobles i immobles, de la Seguretat Social. I mentre no ens sigui transferida la Tresoreria General, la titularitat de totes aquests instal·lacions no serà nostra sinó que continuarà essent de la Tresoreria General. Això, com poden comprendre els senyors Diputats, ha estat el que ha complicat la realització de l'expedient per a arribar a la compra del terreny. Aquest expedient ara es troba ja ultimat; tenim la certificació registral que el solar és lliure de càrregues i gravàmens, tenim la certificació del crèdit pressupostari, tenim l'informe de l'assessoria jurídica, tenim la fiscalització de la intervenció feta, tenim la conformitat de la Tresoreria General que es compri i es posi a nom d'ells, i l'operació de compra-venda tindrà lloc abans de fi de mes : el dia 15 de novembre, concretament, es va concloure l'acord final amb Tresoreria General. D'altra banda, i d'una manera paral·lela, el Servei d'Arquitectura de la nostra Direcció General d'Assitència Sanitària analitzarà el projecte d'obres de l'aparcament, que ja està pràcticament acabat, o sigui que el projecte és a punt d'entrar i aleshores passarà a la fase, afortunadament breu, de revisió. Aquest aparcament és previst que tingui més de 600 places, i permetrà —creiem—, amb aquestes dimensions, una ordenació racional de les necessitats existents.

Jo espero, senyor Casanovas, que aquest pàrquing de la Residència de Girona, tant de temps anhelat, entrarà en servei en el transcurs de l'any 1983.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Casanovas desitja replicar o repreguntar?

El Sr. CASANOVAS *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President. Vull solament agrair les paraules del senyor Conseller i esperar que els seus desitjos siguin realitat ben aviat.

Moltes gràcies.

Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament sobre el reingrés dels professors d'EGB

El Sr. PRESIDENT : Passem a la pregunta següent, que és la que formula a l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament el Diputat no adscrit senyor Francisco Hidalgo, sobre els cursos de reciclatge de català. El senyor Hidalgo té la paraula.

El Sr. HIDALGO : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, comienzo afirmando que no estamos en contra de los cursos de reciclaje del catalán, sinó que muy al contrario, nos parece muy bien que el Consell Executiu ponga medios al alcance de todas aquellas personas que quieran aprender catalán o que quieran capacitarse para la enseñanza del catalán, pero también tenía entendido que el reciclage era voluntario y, en función de eso, al tener conocimiento de que se exigía declaración jurada a aquellos profesores que pedían el reingreso de nuevo en el cuerpo, que pedían reintegrarse a sus clases, me sorprendí y por eso es por lo que planteo esta pregunta. ¿Cuál es la razón de que se exija, de que se pida esta declaración jurada comprometiéndose a hacer el reciclaje del catalán?

Muchas gracias.

El Sr. PRESIDENT : Per a respondre la pregunta té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Ensenyament.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, tots els professors d'Educació General Bàsica han d'acreditar que són competents en totes les matèries del pla d'estudis, entre les quals figura, com sap el senyor Diputat, la llengua catalana. Per aquest motiu, els professors que fan oposicions al cos d'Educació General Bàsica han de fer també una prova de català, sense superar la qual no poden tenir destinació a Catalunya. També els professors que per concurs de trasllat opten a una plaça a Catalunya, els quals, d'acord amb l'article quart de l'Ordre de convocatòria de concursos de trasllat del 4 del desembre de 1981, tenen un període de quatre anys per a fer el curs de reciclatge i per a demostrar llur suficiència en aquesta matèria, tal com en el període de llur formació van haver d'acreditar el coneixement de les altres assignatures del currículum. És a dir, tots els professors que ara s'incorporen per oposició han de superar la prova de català, i tots els professors que ja en l'època anterior d'abans dels traspassos havien demanat concurs de trasllat a Catalunya havien de comprometre's a fer aquest reciclatge, no totalment, sinó en una part, com vostè sap, i tenien un període de quatre anys per a fer-lo.

En el cas que vostè formula, ens trobem en una situació semblant a la tercera. És a dir, aquests professors excedents no van ser transferits el primer de gener de l'any 1981, i, per tant, si demanen el reingrés a una plaça de Catalunya han de fer aquesta declaració jurada a què vostè es referia. Les úniques persones per a les quals el reciclatge no és obligat, com vostè sap, i no ho és per a ningú excepte aquests casos, són per a aquells professors que, d'acord amb l'Estatut, ja estaven a Catalunya en el moment en què es varen produir els traspassos. A aquests professors, se'ls respecten els seus drets i jo, per escrit i explícitament, vaig dir que mai no se'ls obligaria a fer el reciclatge; és a dir: els que ja hi eren no han de fer el reciclatge, si no el volen fer. Els que s'incorporen per oposició o per concurs de trasllat, en un cas han de superar una prova, en l'altre tenen aquest compromís de reciclatge, cosa que també compta per a aquests que no havien estat transferits el primer de gener, no figuraven en la relació de transferits perquè eren excedents, i volen incorporar-se a plaça.

És a dir, el motiu és aquest: els nous han de saber català, i els antics, els que ja hi eren —aquests— poden fer el reciclatge. El cas dels excedents és que no van ser transferits en data de

Llista DSPCP

primer de gener de 1981.

Moltes gràcies, senyor President. Moltes gràcies, senyors Diputats.

El Sr. **PRESIDENT** : El Diputat preguntant desitja replicar o repreguntar? *(Pausa.)*

Pregunta al Consell Executiu
sobre un curset
per a formar membres d'equips documentals en vídeo

Passem doncs a la pregunta següent, que és la que formula al Consell Executiu la Diputada senyora Maria Dolors Calvet, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, sobre un curset per a formar membres d'equips documentals amb vídeo.

Per a formular la pregunta té la paraula la senyora Calvet.

La Sra. CALVET : Senyor President, senyors Diputats. La pregunta no té res més del que acaba d'anunciar el senyor President. Nosaltres ens hem vist sorpresos els darrers dies per un anunci a la premsa i, després, per la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat* anunciant un curset per part de Presidència del Consell Executiu de la Generalitat, anunciant la formació de membres d'equips documentals de vídeo. Nosaltres entenem que aquesta és una tasca no pròpiament del Consell Executiu de la Generalitat, segurament això correspondria més a empreses privades que tenen interès a vendre aquest tipus d'equipaments, en tot cas, a la Generalitat tocaria després de seleccionar personal sobre la base d'un concurs, personal expert en vídeo, personal que ja existeix en aquests moments en el nostre país, i, al mateix temps, ens estranya també el caràcter semisecret que tenen aquests cursets, ja que no hi ha cap adreça pròpia de la Conselleria, de la Direcció General de Règim Jurídic de Ràdio-Televisió, sinó que s'anuncien mitjançant un apartat de correus i trucant a la mateixa Direcció General no es dóna cap tipus d'informació. No pensem que hi hagi res de sospitós darrere i, llavors, el més clar en aquests casos és fer una pregunta que esperem que ens sigui contestada en tots els termes.

La nostra pregunta exactament és per a conèixer els criteris d'admissió i selecció dels participants en aquests cursets; qui forma aquest tribunal, qui són els quadres de professors que han de donar aquests cursests, i, evidentment, el programa d'estudis. Pensem que si això no té cap secret i se'ns contesta en aquest moment en tots els seus termes, quedarem perfectament assabentats de tota aquesta qüestió.

Res més. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a respondre la pregunta, té la paraula, en nom del Consell Executiu, l'Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA : Honorable senyor President, ilustres senyores i senyors membres d'aquest Parlament, en contestació a la pregunta que formula la ilustre senyora Maria Dolors Calvet, m'és grat de contestar el que segueix.

En primer lloc, no hi ha res de secret ni, gosaria dir, de sorprenent, en aquesta qüestió, perquè, el 14 d'octubre proppassat, el senyor Alfons Quintà va donar la primera notícia —abans de la publicació de les notes del *Butlletí de la Generalitat* i de la premsa— sobre aquesta qüestió, amb gran amplitud d'informació, a la Comissió de Política Cultural d'aquesta Cambra, a la qual, si no estic mal informat, va assistir la ilustre senyora Diputada interrogant.

Quant als criteris que hi ha per a l'admissió de deixebles o d'alumnes per a aquest ensenyament de curset, els criteris, no cal dir-ho, són estrictament professionals, valorant les possibilitats d'assimilació dels ensenyaments que es donaran. La primera selecció, la fan els alts funcionaris de la Direcció General, senyors Calaf, Grandó, Banyeres i Seabra, entre 260 sol·licituds que s'han rebut fins ara, i que s'incrementaran encara perquè la inscripció no s'ha tancat; està a punt de tancar-se, però no s'ha tancat. La previsió és que els seleccionats, per la marxa que porten els exàmens de les peticions, seran prop d'un centenar. Aquests hauran de sotmetre's aleshores a unes proves d'avaluació, de les quals han de sortir només vint seleccionats definitius, no per cap altra raó, no és una cosa capriciosa, és per la limitació imposada pel material de pràctiques que estarà disponible —que no ho està encara en aquest moment—, perquè està pendent de recepció. A continuació, ni cal dir-ho, hi haurà altres cursets amb procediments anàlegs, salvant que l'experiència demostri que s'ha de fer alguna rectificació, que es farà sens dubte. Cal dir que l'aprovació del curset no significa cap compromís de caràcter laboral . D'altra banda, el tribunal serà designat pels mateixos seleccionadors d'entre ells. No cal dir que la Direcció General està oberta a qualsevol examen que un membre del Parlament vulgui —no cal dir, per tant, que fins i tot la mateixa Diputada interrogant— fer del funcionament d'aquest procediment d'admissió. No s'ha fet encara el quadre de professors. Caldrà triar-lo d'acord amb amb el nivell mitjà dels vint seleccionats, que, en aquest moment, no se sap exactament com serà. I, d'acord, ni cal dir-ho, amb l'evolució tècnica del vídeo, que avança amb una velocitat quasi vertiginosa. Hi ha constants avenços i modificacions, i això ha d'obligar també a una adaptació a aquesta nova situació que a cada moment es presenta.

Dilluns que ve hi ha una reunió d'estudi amb tècnics de la televisió francesa per a aquesta qüestió, i, d'altra banda, hi ha també contactes amb l'Institut de la Televisió espanyola i amb la BBC. El primer curset començarà el desembre i durarà cinc setmanes. El programa no està fixat definitivament, i depèn del nivell dels cursetistes i, naturalment, també dels professors. Serà eminentment pràctic. El material és ja comprat, té exempció duanera, i està pendent de desduanament. No cal dir que, com he dit, qualsevol informació que els parlamentaris vulguin formular, la Direcció General corresponent està oberta a qualsevol demanda d'informació en aquest sentit.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : La senyora interpel·lant desitja repreguntar o replicar?

La Sra. CALVET *(de l'escó estant)* : La sorpresa que nosaltres teníem en fer la pregunta ha anat en augment a mesura que s'anava donant aquesta resposta. En primer lloc, voldria dir que a la Comissió de Política Cultural no es va informar exactament del curset. Del que es va informar és de tota una sèrie de tasques que tiraria endavant la Conselleria, però, evidentment, en cap moment no es va dir que es faria un curset per a formar persones per a fer després un tribunal per a seleccionar aquestes persones sobre la base d'uns sol·licitants.

En segon lloc, nosaltres continuem pensant el que he dit

Llista DSPCP

abans : que la tasca del Consell Executiu de la Generalitat tothora és fer tribunals sobre la base de la Llei d'Administració Local, i que aquests tribunals seleccionin el personal d'acord amb unes quotes que tots coneixem, i sapiguem a què ens presentem. No entenem aquest procés de selecció d'aquestes persones per a donar una formació que qualsevol empresa privada o qualsevol altre tipus d'organisme està en condicions de donar i està interessat a donar.

En segon lloc, el que ens acaba de dir l'Honorable senyor Conseller, que el quadre de professors i els plans d'estudi es donaran segons el nivell dels seleccionats, encara ens deixa més sorpresos, perquè entenem que, si ha de començar a principis de desembre, lògicament hi ha d'haver algun professor contractat en aquests moments, i aquest professor ha de començar a preparar els plans de treball que donarà, i, a més a més, no entenem un curset que es farà en funció del nivell assolit pels seleccionats, ja que, en tot cas, ha de ser la Direcció General o la Conselleria qui sàpiga el que vol anar a treure d'aquestes persones seleccionades i el seu nivell.

És per tot això que nosaltres pensem que aquí hi ha un nivell d'improvisació i, amb la més bona fe i amb tota la bona fe que hem tingut durant tot el procés de televisió, ens veiem sorpresos aquesta vegada ja fins a límits molt més elevats que fins ara, i la meva opinió personal seria que, respecte a aquest tema, el més calent és a l'aiguera en aquests moments, però, evidentment, això no beneficia gens ni mica, ni el prestigi d'aquesta Direcció General, ni la bona fe que els Diputats i les Diputades hem tingut fins ara amb tot el que fa referència a televisió, i suposo que els professionals d'aquest mitjà tampoc no es poden veure gaire reflectits en iniciatives d'aquesta mena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller desitja intervenir novament?

El senyor Coll té la paraula.

El Sr. CONSELLER ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA : Bé, sembla que la il·lustre senyora Diputada no ha entès el que jo he dit i, en aquest cas, ho sento, però estic disposat a aclarir-li-ho, si cal. No es tracta que els qui estan inscrits o els peticionaris hagin d'assolir un nivell, sinó que s'ha de comprovar el nivell que tenen ara. Es tracta, pel que s'ha vist en aquestes sol·licituds, que, com veieu, sónmoltes... Hi ha una gran irregularitat de nivell de preparació i, per tant, cal uniformar-ho. El que no se sap és encara a quin nivell es podrà uniformar, perquè, al costat de persones que deuen tenir una preparació tècnica important —són enginyers alguns d'ells—, n'hi ha altres que són, simplement, mestresses de sa casa que volen fer alguna cosa per realitzar-se, com es diu ara. En aquest sentit, naturalment, no sabem, en definitiva, quines són les persones que predominaran en aquestes vint que hauran de quedar necessàriament. Quan això s'hagi determinat, haurem de veure, doncs, a partir de quin nivell —no el que hauran assolit—, sinó a partir de quin nivell surten per assolir el nivell necessari, i, en funció d'això, haurem de fer els plans d'estudi i s'haurà de veure quins professors han de ser. Perquè, si es tracta d'alumnes que, tots ells, són a nivell d'enginyers, doncs, naturalment hauran de ser professors que estiguin al nivell d'enginyer i, si pot ser, àdhuc, més amunt. En canvi, si es tracta d'un curset que veiem que forçosament no ha de ser més que d'introducció en la matèria, evidentment, no caldrà que els professors siguin d'aquest nivell elevat. Com veuen, és un primer tempteig, i un tempteig obligat, perquè, encara que la senyora Diputada interrogant, potser amb un cert optimisme, diu que això es podria fer molt fàcilment, sense la intervenció del Consell Executiu, més ben dit, d'una Direcció General de la Generalitat, la impressió que nosaltres tenim és que no és així i que cal ajudar una mica, almenys al començament, perquè aquestes coses es puguin fer bé, aviat i, si pot ser, bastant de pressa i amb garanties.

Es això el que calia dir en aquest sentit.

Preguntes retirades i ajornades

El Sr. PRESIDENT : La pregunta següent de la llista, la formulada pel senyor Miquel Verdeny, ha estat retirada pel Diputat preguntant. Igualment la pregunta que seguia en la llista, la del Diputat senyor Víctor Torres, ha estat també retirada pel Diputat preguntant.

Pel que fa referència a la pregunta formulada per la Diputada senyora Rosa Barenys, ha estat ajornada, per la demanda de l'Honorable senyor Conseller Adjunt a la Presidència, en nom del Consell Executiu.

Pregunta al Consell Executiu sobre el primer grup de la Central Nuclear d'Ascó

Finalment, queda només una darrera pregunta, que és la que formula al Consell Executiu el Diputat no adscrit senyor Celestí Sánchez sobre el primer grup de la Central Nuclear d'Ascó.

Té la paraula el Diputat senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ : Senyor President, senyors i senyores Diputats, aquesta pregunta té una preocupació fonamental, que és que en tot el procés de la Central Nuclear d'Ascó, al marge d'una Comissió d'Investigació, al marge de preguntes i de debats, el Parlament, des del nostre punt de vista, sap poc del que està passant, i en sap tan poc que no sap ni quan començarà a funcionar aquesta central nuclear, i moltes vegades és a partir de la mateixa premsa que Diputats del Parlament de Catalunya s'assabenten que és possible que aquesta central nuclear pugui posar-se en marxa. I això ja una mica al marge de les preocupacions i opinions que cada un de nosaltres puguem tenir sobre les centrals nuclears, en concret o en general. Però aquest és un problema fonamental, que hem de ser capaços de resoldre, que és que aquest Parlament ha de saber les coses que passen a Catalunya.

Però no és simplement aquesta la preocupació, de tenir consciència de quan començarà a funcionar la central nuclear, sinó que també hi ha una preocupació de tota una sèrie d'organitzacions polítiques i d'organitzacions socials que, sense tenir una representació parlamentària, senten la necessitat de fer arribar la seva opinió política a aquest Parlament. I, en aquesta direcció, el nostre Grup, encara que no sigui oficialment al Parlament de Catalunya, ha considerat convenient plantejar aquestes opinions d'aquestes forces polítiques i d'aquestes forces socials. No us llegiré el perquè fem aquesta pregunta, amb la intenció de fer breu la meva intervenció, però sí que vull dir que el primer element que hem de ser capaços de

Llista DSPCP

resoldre, respecte a la Central Nuclear d'Ascó, és que els organismes públics de Catalunya —i, entre ells, el Parlament de Catalunya i el Consell Executiu— han de saber, en profunditat, què és el que està passant i què és el que està passant en la posada en marxa. I una expressió d'això és que hem sabut per la premsa —després ho hem confirmat— que hi havia una actitud concreta i específica de posar en funcionament, el dia 22 del mes passat, aquesta Central Nuclear. I la no-posada en marxa d'aquesta Central Nuclear el dia 22, cosa que demostra, des del nostre punt de vista, que no és simplement la primera qüestió que plantejava, fer les coses d'esquena a les Administracions locals i a l'Administració catalana, sinó també que les mesures de seguretat que sempre se'ns ha dit que estan funcionant no és tan veritat, perquè, si no, el dia 22 les empreses elèctriques haurien començat a posar en marxa aquesta nuclear.

Finalment, vull dir que som conscients que aquesta pregunta, segurament, no resoldrà el tema de la Central Nuclear d'Ascó. En aquests moments, ja som conscients que la posada en marxa de la Central Nuclear d'Ascó, no la pararà ningú, però pensem que és important que quedi molt clar, en aquest Parlament i fora del Parlament, quines formacions polítiques, quines persones, estan de veritat en contra d'aquesta situació concreta i específica que s'està donant.

Mercès, senyores Diputades, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Consell Executiu, té la paraula l'Honorable senyor Conseller d'Indústria i Energia.

El Sr. CONSELLER D'INDÚSTRIA I ENERGIA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, aquesta pregunta estava redactada ja fa temps, i és per això, suposo, que consisteix en el següent : a demanar si el proper 22 —i es referia al 22 d'octubre— funcionarà o no Ascó. Però, bé, el cas és igual, em sembla que la pregunta, de tota manera, té un contingut que cal valorar, independentment que, òbviament, no s'hagi posat en marxa el 22 d'octubre i, per tant, en si la pregunta, en aquest sentit, no tindria, probablement, interès. Però sí que té interès tal com l'ha formulada el senyor Diputat.

Jo, el que vull dir és el següent : que el tema de la posada en marxa d'Ascó no és un tema de dates, sinó que és un tema que consisteix en un mètode de treball, un mètode de treball que és descrit en l'ordre del 25 de juliol del 1982, de Madrid, publicada el 5 d'agost del 1982. Aleshores, amb aquesta ordre, el que s'explica és que la posada en marxa d'Ascó o, millor dit, la prova consistent a produir electricitat, es farà en el moment en què s'hagin ja realitzat dotzenes, moltes dotzenes de proves anteriors, i que cada una de les proves —la prova número 2, per exemple— no es realitzarà fins que la prova número 1 hagi donat resultats òptims, i la 3 fins que la 2 hagi donat resultats òptims, i així successivament.

Aleshores, quan a vegades la companyia mateixa ha dit : pensem que la Central farà la prova de la criticitat el 22 d'octubre, doncs bé, ho podria pensar, però, de fet, estava pendent que superés totes les proves anteriors. Fins i tot el mateix Consell de Seguretat Nuclear el que està fent és, doncs, assegurar-se que cada una de les proves arriba a aquests resultats òptims de seguretat, abans de començar la següent.

Aleshores, no és possible parlar de quin dia es posarà en marxa. En tot cas, és possible parlar d'en quin moment estem de les proves i, bé, si s'han de repetir moltes vegades, algunes s'han de repetir moltes vegades : són installacions terriblement complexes, molt sofisticades, noves en un cert aspecte i, per tant, no els ha d'estranyar. D'altra banda, és una mesura, des del meu punt de vista almenys, una mesura de seriositat i de rigor el fet de procedir d'aquesta manera, el fet de no dir : es posarà en marxa el 22 d'octubre o l'1 de gener, sinó dir : es posarà en marxa en el moment que s'arribi amb aquesta prova a una seguretat tal que totes les anteriors estiguin optimitzades.

Per tant, jo no puc donar-li una nova data, tampoc no la hi pot donar amb seriositat la companyia, ni tampoc el Consell de Seguretat Nuclear. El que li poden explicar són els mètodes que jo li intento explicar també, aquest mètode de treball que consisteix a aconseguir la seguretat òptima en cada una de les proves anteriors a aquella que consisteix a posar la Central en criticitat.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Diputat desitja replicar o repreguntar?

El Sr. SÁNCHEZ *(de l'escó estant)* : No, solament dir que ja m'esperava aquesta contesta, i solament donar una opinió, i és que, des del carrer i des del Parlament, no podré dir «no a la Central nuclear» perquè no me n'assabentaré fins que funcioni.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller no té res a afegir?

Bé, senyores i senyors Diputats, abans d'acabar aquesta sessió, desitjo fer-me ressò del sentiment de tots els membres de la Cambra i fer constar el nostre dolor per les tan lamentables pèrdues humanes ocasionades per les greus inundacions que van sofrir fa poc diverses comarques del nord de Catalunya i el Principat d'Andorra. A les famílies dels morts i dels desapareguts els adreço des d'aquí el condol del Parlament.

La preocupació de la nostra Cambra per la situació catastròfica creada per aquests aiguats s'ha reflectit també en una demanda presentada avui a la Presidència per tots els Grups parlamentaris de convocatòria d'un Ple especialment destinat a debatre la qüestió.

D'acord amb la Junta de Portaveus, ha estat fixat que aquest Ple tindrà lloc el proper dilluns dia 22. En realitat, els senyors Diputats en rebran la convocatòria, i segurament hi haurà també, en el mateix dia, un altre Ple destinat a designar els Senadors que han de representar la Generalitat de Catalunya en el Senat. Els dos Plens tindran lloc probablement a la tarda.

S'aixeca la sessió.

(Són dos quarts de deu i tres minuts del vespre.)

Llista DSPCP

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.

4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom .....

carrer ..... núm. .....

telèfon ..... població .....

districte postal .....

desitja subscriure's al DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia ..... de ..... de .....

fins al 31 de desembre de 198 .....

Amb aquesta finalitat, i amb data ..... de ..... de 198 ..... envia per ..... (gir / taló al portador) núm. ..... la quantitat de ..... pessetes

....., ... de .....de 198 .....

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona-3. Telèfon 300 64 13. Subscripció anual: 2.500 pessetes. Número solt: 60 pessetes.
Imprès per Multitext, Diputació, 113-115, Barcelona-15. Dip. Leg. B-27.966-80.

Llista DSPCP